

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **291** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **13 ທັນວາ 2017**

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 063/ສພຊ, ລົງວັນທີ 03 ພະຈິກ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 027/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 30 ພະຈິກ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ (ສະບັບປັບປຸງ).
ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **063** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **03 / 11 / 17**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງ ປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງ ວັນທີ 3 ພະຈິກ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທຳຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 31/ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 3 ພະຈິກ 2017

**ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ
(ສະບັບປັບປຸງ)**

**ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການປົກປັກຮັກສາ, ການຊື້ ຂາຍ, ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບ ແຮ່ທາດ, ການນຳໃຊ້ແຮ່ທາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຊອກຄົ້ນ, ການສຳຫຼວດ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ເປັນລະບົບ, ມີປະສິດທິພາບສູງ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ຮັບປະກັນການປ້ອງກັນສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ, ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ແນໃສ່ພັດທະນາເຂດບໍ່ແຮ່ຢ່າງມີແຜນການ ໄປຕາມທິດ ປະຢັດ, ສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ, ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝເທື່ອລະກ້າວ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ, ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ແຮ່ທາດ

ແຮ່ທາດ ແມ່ນ ທາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທຳມະຊາດ, ມີຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານເຄມີ ແລະ ວັດຖຸວິທະຍາ ຫຼື ກາຍຍະພາບ ຢູ່ໃນພາວະແຂງ, ພາວະແຫຼວ ແລະ ພາວະອາຍ ເຊັ່ນ ຄຳ, ເງິນ, ທອງ, ເຫຼັກ, ກົ່ວ, ແກ້ວປະເສີດ, ຫີນ, ດິນໝຽວ, ຫີນຊາຍ, ຊາຍ, ເກືອໂປຕາສ, ຖ່ານຫີນ, ນ້ຳມັນ, ອາຍແກັດທຳມະຊາດ, ນ້ຳແຮ່ທາດ, ນ້ຳອຸ່ນ, ນ້ຳຮ້ອນທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໝາຍເຖິງ ຊຸມຊົນ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດໂຄງການ ແລະ ເຂດໃກ້ຄຽງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ, ການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນ, ສຸຂະພາບ, ສະຫວັດດີການ, ສະພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ຈາກກິດຈະກຳຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່;

2. ໃບຢັ້ງຢືນການກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ອອກໃຫ້ ໂດຍກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອຮັບຮອງແຜນການກໍ່ສ້າງ;

3. ແຜນການກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ແຜນການກໍ່ສ້າງໂຄງການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ໃໝ່ ທີ່ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;

4. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໝາຍເຖິງ ການຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ, ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດຂອງກິດຈະການບໍ່ແຮ່ ລວມທັງແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ດິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;

5. ເຂດສຳຫຼວດ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ໄດ້ຜ່ານການຊອກຄົ້ນ ເພື່ອກ້າວເຂົ້າສູ່ຂັ້ນຕອນການສຳຫຼວດ;

6. ແຫຼ່ງແຮ່ ໝາຍເຖິງ ບ່ອນສະສົມຂອງແຮ່ທາດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ໂດຍມີການຍິ່ງຢືນກ່ຽວກັບປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງແຮ່ທາດ;

7. ເຂດບໍ່ແຮ່ ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ, ເຂດໂຮງງານປຸງແຕ່ງ, ລານ ຫຼື ສາງເກັບມ້ຽນແຮ່, ອ່າງເກັບນ້ຳເປື້ອນ, ເສັ້ນທາງເດື່ອນບ້າຍ, ເຂດທີ່ຟັກອາໄສ, ສຳນັກງານ, ສະຖານທີ່ສ້ອມແປງ, ສາງເກັບມ້ຽນທາດລະເບີດ ແລະ ທາດເຄມີຮັບໃຊ້ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການຜະລິດ;

8. ບໍ່ແຮ່ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ມີແຮ່ທາດ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການສຳຫຼວດແລ້ວ ເຊັ່ນ ບໍ່ຄຳ, ບໍ່ເງິນ, ບໍ່ທອງ, ບໍ່ກົວ, ບໍ່ຖ່ານຫີນ;

9. ແຮ່ ໝາຍເຖິງ ແຮ່ທາດທີ່ໄດ້ຜ່ານການຫຍ້າ, ການບີດ, ການລ້າງກັນ, ການຄັດຈ້ອນ ລວມທັງແຮ່ທາດທີ່ໄດ້ຮັບການປຸງແຕ່ງແລ້ວ;

10. ແຮ່ທາດສະຫງວນ ໝາຍເຖິງ ແຮ່ທາດທີ່ລັດຖະບານ ບໍ່ອະນຸຍາດ ຫຼື ໂຈະການອະນຸຍາດໃຫ້ຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ ບ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ຫຼື ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ລັດຖະບານວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເຊັ່ນ ແຮ່ທາດມີໜ້ອຍ, ດັ່ງສະແດນ, ໄຫຕານຽນ, ໂຄບານ, ໂມເລບເດນ;

11. ແຮ່ທາດຫວງຫ້າມ ໝາຍເຖິງ ແຮ່ທາດ ທີ່ລັດຖະບານບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການສຳຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານສຸຂະພາບ, ຄວາມປອດໄພຂອງຄົນ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ ເຊັ່ນ ແຮ່ທາດຫາຍາກ, ແຮ່ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ແຮ່ທີ່ມີທາດເບື້ອ;

12. ວຽກງານແຮ່ທາດ ໝາຍເຖິງ ວຽກງານໃນຂັ້ນຕອນການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຂຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ ຈົນເຖິງການປິດບໍ່ ແຮ່ ແລະ ການດິດຕາມຫຼັງການປິດບໍ່ແຮ່;

13. ອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ເລີ່ມແຕ່ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ການຂຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ, ຫຼໍ່ຫຼອມ ແລະ ຊີ້-ຂາຍແຮ່ທາດ, ການພັດທະນາຊຸມຊົນຈົນເຖິງການປິດບໍ່;

14. ການພັດທະນາບໍ່ແຮ່ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນວຽກງານອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່, ການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາຊຸມຊົນ;

15. ໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ໝາຍເຖິງ ໂຄງການມີມູນຄ່າການລົງທຶນ ແຕ່ ໜຶ່ງຈຸດຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຫຼື ມີປະລິມານອຸດຄົ້ນແຮ່ ປະຈຳປີຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງລ້ານຫ້າແສນໂຕນ ສຳລັບບໍ່ເປີດໜ້າດິນ, ໜຶ່ງລ້ານໂຕນ ສຳລັບບໍ່ໃຕ້ດິນ;

16. ຫາງແຮ່ ໝາຍເຖິງ ແຮ່ທາດຈຳນວນໃດໜຶ່ງທີ່ຕົກເຮັບ, ເຈືອປົນກັບສິ່ງເສດເຫຼືອ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ໝົດຈາກການອຸດຄົ້ນ, ການຜະລິດ ແລະ ການລ້າງກັນ;

17. ແຮ່ຕົກຂ້ອນ ໝາຍເຖິງ ແຮ່ທາດຜຸພັງທີ່ໄຫຼມາເດົ້າໂຮມຢູ່ຈຸດໃດໜຶ່ງຕາມທຳມະຊາດ;

18. ການພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ ໝາຍເຖິງ ການພັດທະນາແບບຮອບຄ້ານຢູ່ພື້ນທີ່ ຫຼື ພາຍຫຼັງການອຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ນັ້ນໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;

19. ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໝາຍເຖິງ ວຽກງານຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ອຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ;

20. ແຮ່ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ ໝາຍເຖິງ ທາດທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານວິທະຍາສາດຕ່າງໆ ແຕ່ກໍມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ ອຸຮານງູມ, ໂທຣງູມ;

21. ເຫດສຸດວິໄສ ໝາຍເຖິງ ເຫດການເກີດຂຶ້ນທີ່ບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າ ແລະ ຄວບຄຸມໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ນ້ຳຖ້ວມ, ດິນເຈື່ອນ, ພະຍຸ, ພຳຜ່າ, ພະຍາດລະບາດ, ແຜ່ນດິນໄຫວ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ກຳມະສິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ແຮ່ທາດທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ເທິງໜ້າດິນ, ພື້ນດິນ ແລະ ພື້ນນ້ຳຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງລັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ

ລັດສົ່ງເສີມການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການພັດທະນາວຽກງານແຮ່ທາດ ດ້ວຍການກຳນົດແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດ ໃນການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ອຸດຄົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ແຮ່ທາດ ຢ່າງປະປັດ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ຕາມທິດພັດທະນາ ເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ, ສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ລັດ ເປັນເຈົ້າການໃນການສຶກສາຂໍ້ມູນດ້ານທໍລະນີສາດ ດ້ວຍການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດແຮ່ທາດ ເພື່ອໃຫ້ມີຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຮ່ທາດ ສາມາດຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນອຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້ແຮ່ທາດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ກຳນົດເຂດສະຫງວນຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ເພື່ອການພັດທະນາໃນອະນາຄົດ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ ຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.

ລັດ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ຢ່າງມີການເລືອກເຟັ້ນ ແລະ ຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ

ວຽກງານແຮ່ທາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງ ກັບນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ຮັບປະກັນການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແລະ ນຳໃຊ້ແຮ່ທາດຢ່າງປະປັດ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ໂປ່ງໃສ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ການພັດທະນາເຂດບໍ່ແຮ່ໃຫ້ເປັນຍິງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ຕິດພັນກັບການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊຸມນະບົດ, ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ທັງຮັບປະກັນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;
4. ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ, ຊຸມຊົນ, ການຈັດຕັ້ງ, ອົງການປົກຄອງທຸກຂັ້ນໃນການຈັດຕັ້ງການຜະລິດ, ສະໜອງແຮງງານ, ສະບຽງອາຫານ, ວັດຖຸປະກອນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ການປົກປັກຮັກສາແຮ່ທາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 7 ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ລັດ ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຊາດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແລະ ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 8 ພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາແຮ່ທາດ

ລັດ ວາງມາດຕະການກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາແຮ່ທາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ.

ການປົກປັກຮັກສາແຮ່ທາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແມ່ນ ພັນທະຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 9 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຕະຫຼາດ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ໃຫ້ພະນັກງານ, ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ, ທຶນຮອນ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ນຳໃຊ້ສຳລັບແຮ່ທາດປະເພດ ນ້ຳມັນດິບ, ອາບແກ້ດທຳມະຊາດ, ແຮ່ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ.

ພາກທີ II

ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່) ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດ

ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດ ປະກອບດ້ວຍ ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດຂັ້ນແຂວງ.

ນອກຈາກແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແລ້ວ ລັດຖະບານຍັງຕ້ອງສ້າງບຸດທະສາດການພັດທະນາແຮ່ທາດ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 1

ບຸດທະສາດການພັດທະນາແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 12 (ໃໝ່) ບຸດທະສາດການພັດທະນາແຮ່ທາດ

ບຸດທະສາດການພັດທະນາແຮ່ທາດ ແມ່ນ ນະໂຍບາຍພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາແຮ່ທາດ.

ບຸດທະສາດການພັດທະນາແຮ່ທາດ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍການສຳຫຼວດທໍລະນີສາດ ແລະ ແຮ່ທາດຂັ້ນພື້ນຖານ, ປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງແຮ່ທາດທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ຊອດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ນຳໃຊ້ແຮ່ທາດຢ່າງປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
2. ແຜນການສຳຫຼວດທໍລະນີສາດ ແລະ ແຮ່ທາດຂັ້ນພື້ນຖານ, ແຫຼ່ງແຮ່ທີ່ຕ້ອງການສະຫງວນ ຫຼື ປົກປັກຮັກສາ, ໝວດແຮ່ທາດ ຫຼື ປະເພດແຮ່ທາດ ທີ່ຕ້ອງການອະນຸບາດໃຫ້ສຳຫຼວດ, ຊອດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫຼັງການປິດບໍ່ແຮ່ ໂດຍສົມດຸນກັບການຜະລິດ, ນຳໃຊ້ໃນໄລຍະປະຕິບັດບຸດທະສາດ;
3. ການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບບຸດທະສາດ;
4. ວຽກງານ ແລະ ວິທີການທີ່ສຳຄັນໃນການສຳຫຼວດທໍລະນີສາດ ແລະ ແຮ່ທາດຂັ້ນພື້ນຖານ, ການສະຫງວນ ຫຼື ປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງແຮ່, ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຊອດຄົ້ນ ແຕ່ລະໝວດ ຫຼື ປະເພດແຮ່ທາດ, ການຊອດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ໃຫ້ມີຄວາມສົມດຸນກັນລະຫວ່າງການຜະລິດ, ນຳໃຊ້ ແລະ ການສະຫງວນໄວ້ໃນໄລຍະປະຕິບັດແຜນບຸດທະສາດ.

ບຸດທະສາດການພັດທະນາແຮ່ທາດ ຈະຖືກປະຕິບັດໃນໄລຍະ ສີບ ປີ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບວິໄສທັດພັດທະນາແຮ່ທາດໃນໄລຍະ ສີບຫ້າ ປີ.

ມາດຕາ 13 (ໃໝ່) ການສ້າງບຸດທະສາດການພັດທະນາແຮ່ທາດ

ການສ້າງບຸດທະສາດການພັດທະນາແຮ່ທາດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບບຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ;
 2. ຮັບປະກັນຄວາມສົມດຸນ ລະຫວ່າງການສະຫງວນ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນ, ການນຳໃຊ້ປ່າງປະບັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ;
 3. ຮັບປະກັນການສະໜອງແຮ່ທາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ;
 4. ນຳໃຊ້ຜົນການສຳຫຼວດທໍລະນີສາດ ແລະ ແຮ່ທາດຂັ້ນພື້ນຖານ;
 5. ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.
- ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ປ່ຽນແປງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າສ້າງບຸດທະສາດການພັດທະນາແຮ່ທາດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ໝວດທີ 2

ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 14 (ໃໝ່) ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ

ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດທີ່ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ ຫ້າ ປີ.

ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຄາດຄະເນການສຳຫຼວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານທົ່ວປະເທດ ໃນໄລຍະຂອງແຜນການ ເພື່ອກຳນົດເຂດພັດທະນາ ແລະ ເຂດສະຫງວນ;
2. ການຄາດຄະເນແຜນການອະນຸມັດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ຂຸດຄົ້ນ;
3. ການຄາດຄະເນປະລິມານສະສົມແຮ່ທາດ, ແຫຼ່ງຜະລິດແຮ່ທາດ ແລະ ປະເພດຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ;
4. ຄວາມຕ້ອງການແຮ່ທາດ, ຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ ເພື່ອສະໜອງພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ;
5. ການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບບຸດທະສາດ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ທຳມະຊາດ, ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ;
6. ການຈັດຫາແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ງົບປະມານ ເພື່ອພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່) ການສ້າງແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ການສ້າງແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂ ແລະ ປັດໄຈ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ບຸດທະສາດ, ບຸດທະສາດການພັດທະນາແຮ່ທາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
2. ການດຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ບ່າງປະຢັດ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ພັດທະນາຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ;
3. ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ຜົນສຳເລັດໃນການພັດທະນາແຮ່ທາດ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່) ການດັດແກ້ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ລັດຖະບານ ສາມາດທົບທວນ ແລະ ດັດແກ້ ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ຖ້າການດັດແກ້ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ ຫາກເປັນການດັດແກ້ເນື້ອໃນທີ່ຕິດພັນກັບແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດຂັ້ນແຂວງ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງແຈ້ງຜົນການດັດແກ້ດັ່ງກ່າວຕໍ່ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນການດັດແກ້ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດຂອງຕົນ.

**ໝວດທີ 3
ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດຂັ້ນແຂວງ**

ມາດຕາ 17 (ໃໝ່) ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດຂັ້ນແຂວງ

ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນ ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດ ທີ່ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂັ້ນແຂວງ ໄລຍະ ຫ້າ ປີ.

ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດຂັ້ນແຂວງ ມີອົງປະກອບທາງດ້ານເນື້ອໃນຄືກັນກັບແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ການສ້າງແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດຂັ້ນແຂວງ

ສິບສອງ ເດືອນ ກ່ອນສິ້ນສຸດໄລຍະຂອງແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ເພື່ອສ້າງແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດຂັ້ນແຂວງຂອງຕົນ ແລ້ວສະເໜີກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີຄຳເຫັນ ກ່ອນສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນານຳສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ພາຍຫຼັງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງສົ່ງແຜນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອສັງລວມເຂົ້າແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດແຫ່ງຊາດ.

ເງື່ອນໄຂ ແລະ ປັດໄຈ ໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດຂັ້ນແຂວງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 15 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ການດັດແກ້ແຜນພັດທະນາແຮ່ທາດຂັ້ນແຂວງ

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ສາມາດທົບທວນ ແລະ ດັດແກ້ແຜນພັດທະນາ ແຮ່ທາດຂັ້ນຂອງຕົນ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ພາກທີ III

ແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ການສຳຫຼວດທຳລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ

ການສຳຫຼວດທຳລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ ແມ່ນ ການປັ່ງສືບກ່ຽວກັບປາກົດການທີ່ມີແຮ່ທາດ, ການສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານທຳລະນີສາດ ເພື່ອສ້າງເປັນແຜນທີ່ທຳລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດແບ່ງໝວດແຮ່ທາດ ແລະ ການກຳນົດຈຸດປາກົດແຮ່ທາດໃນທົ່ວ ສປປ ລາວ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການສຳຫຼວດທຳລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງສັງລວມ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດທຳລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານປ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສາທາລະນະຊືນ ຍົກເວັ້ນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງຊາດ ຫຼື ສະຫວັດດີການຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການຈັດແບ່ງໝວດແຮ່ທາດ

ແຮ່ທາດ ໄດ້ຈັດແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ໝວດ ຄື:

1. ໝວດແຮ່ທາດໄລຫະ ປະກອບດ້ວຍ ອັງຕິມອນ, ອາກເຊນິກ, ປົກຊິດ, ປີສມຸດ, ໂກນິດ, ໂກບານ, ທອງ, ຄຳ, ເງິນ, ອິນດຽມ, ເຫຼັກ, ກົ່ວ, ຊືນ, ສັງກະສີ, ມັງການ, ບາຫຼອດ, ໄມລິບເຕັນ, ນິແກນ, ດັງສະແຕນ, ຊາຍທີ່ມີແຮ່, ແຮ່ທາດມີໜ້ອຍ, ແຮ່ທາດຫາຍາກ, ແຮ່ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ ແລະ ອື່ນໆ;

2. ໝວດແຮ່ທາດອະໄລຫະ ປະກອບດ້ວຍ ບາຣິດ, ເບັນໂຕນິດ, ການຊິດ, ກູ່ອິດ, ໄດໂລນິດ, ແກ້ວມໍລະກົດ, ແຟນສະປາ, ຟູອໍອິດ, ກາກເນັດ, ກາຟິດ, ຫີນກາວ, ຮາລິດ, ກາວແລ້ງ, ຫີນປຸນ, ມັກເຢຊິດ, ເກືອມັກເຢຊຽມ, ຫີນອ່ອນ (ມາເບິນ), ປາໂກຕິດ, ມີກາ, ກວັກຊິດ, ຖ່ານຕີມ, ໄຟສຟາດ, ໄປຕາສ, ເກືອກິນ, ຣູບີ, ຊັບເຟບ, ຕວກມາລິນ, ດິນໜຽວຂາວ, ຫີນແຮ່, ດິນດຳ, ດິນແດງ, ຫີນບາຊານ, ຫີນກາຣາມິດ, ອັງເດຊິດ, ກາໂບຣ, ແຊກປັງຕີນິດ, ຣີໂອອິດ, ດີໂອອິດ ແລະ ອື່ນໆ;

3. ໝວດແຮ່ທາດພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ປະກອບດ້ວຍ ຖ່ານຫີນ, ນໍ້າມັນດິບ, ອາບແກັດທໍາມະຊາດ, ຫີນແຜ່ນ ບັນຈຸນໍ້າມັນ ແລະ ອື່ນໆ.

ໃນ ສາມ ໝວດແຮ່ທາດດັ່ງກ່າວ ມີແຮ່ທາດສະຫງວນ ແລະ ແຮ່ທາດຫວງຫ້າມ ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ ກໍານົດຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແລະ ການປະເມີນປະລິມານສະສົມ

ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການສະສົມຂອງແຮ່ທາດທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດຢູ່ເທິງໜ້າ ດິນ ຫຼື ຢູ່ໃຕ້ດິນ ຊຶ່ງມີປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ທີ່ສາມາດຂຸດຄົ້ນ ອອກມານໍາໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ການປະເມີນປະລິມານສະສົມ ແມ່ນ ການຄຳນວນປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບແຮ່ ທີ່ບັນຈຸໃນດິນແຮ່.

ການປະເມີນປະລິມານສະສົມແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແລະ ແຮ່ທາດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການມາດຕະຖານ ທີ່ອີງໃສ່ກົດການປະເມີນແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ຕາມມາດຕະຖານສາກົນບອມຮັບ ເປັນຕົ້ນ ຈອກກິດ (JORC Code), ແຊມເຣັກ (SAMREC), ມາດຕະຖານ ຊີໂອແອມ (CIM Standard), ກົດລະບຽບການລາຍງານ (Reporting Code), ບົດແນະນໍາ ເອສເອັມອີ (SME Guideline), ຊີອາໄອອາເອສຊີໂອ (CRIRSCO), ນາເອັນ ກິດ (NAEN Code), ຢູເອັນເອັບຊີ (UNFC).

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ເຂດຫວງຫ້າມ

ເຂດຫວງຫ້າມ ແມ່ນ ເຂດທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດໍາເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂດທີ່ມີຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ເຊັ່ນ ເຂດທີ່ມີທາດເບື້ອ, ເຂດລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ເຂດທີ່ມີມົນລະພິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ;

2. ເຂດທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບເຂດຕົວເມືອງ, ເຂດຊຸມຊົນ, ເນື້ອທີ່ ທີ່ຕິດພັນກັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຫຼື ຢູ່ກ້ອງພື້ນສິ່ງປຸກສ້າງ ຫຼື ເຂດສາທາລະນະ ຊຶ່ງເຫັນວ່າມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ເປັນຕົ້ນ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງດ້ານປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ, ທຳມະຊາດ, ເຂດວັດຖຸບູຮານ, ເຂດປະຫວັດສາດ, ເຂດໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ເຂດບຸດທະສາດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເຂດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມສໍາລັບການດໍາເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;

3. ເຂດປ່າສະຫງວນ, ເຂດປ່າປ້ອງກັນ, ເຂດເພື່ອອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ເຂດແພ່ພັນຂອງສັດນໍ້າ, ສັດປ່າ ແລະ ເຂດປ່າຍອດນໍ້າ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ລັດຖະບານພິຈາລະນາ ກໍານົດເຂດຫວງຫ້າມໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ເຂດສະຫງວນ

ເຂດສະຫງວນ ແມ່ນ ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ທີ່ຮັກສາໄວ້ເພື່ອດໍາເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ສະເພາະ ໂຕໜຶ່ງ ຫຼື ຮັກສາໄວ້ເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໂດຍຕິດພັນ ກັບການທ່ອງທ່ຽວ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ລັດຖະບານພິຈາລະນາ ກຳນົດເຂດສະຫງວນໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ເຂດມີທາດເບື້ອ

ເຂດມີທາດເບື້ອ ແມ່ນ ເຂດທີ່ມີທາດເຄມີເຈືອປົນ ຊຶ່ງເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ເຊັ່ນ ເຂດທີ່ມີທາດ ອາກເຊນິກ, ທາດບາຫຼອດ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາກຳນົດເຂດມີທາດເບື້ອໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ເຂດອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ເຂດອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແມ່ນ ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ຫຼື ເຂດສະ ຫງວນແຮ່ທາດ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດບຸລິມະສິດສຳລັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ຫຼາຍຂະແໜງການ ຕ້ອງການນຳໃຊ້ເຂດດຽວກັນ ແຕ່ມີຈຸດປະສົງແຕກຕ່າງກັນນັ້ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ ໂດຍອີງໃສ່ການສຶກສາສົມທຽບລະຫວ່າງຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງ ແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ພາກທີ IV

ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຊອກຄົ້ນ;
2. ການສຳຫຼວດ;
3. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
4. ການຂຸດຄົ້ນ;
5. ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ;
6. ການຊື້ ຂາຍແຮ່ທາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ;
7. ການຂົນສົ່ງແຮ່ທາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ;
8. ການປິດບໍ່ແຮ່;
9. ການສິ່ງເບື້ອທີ່ເຂດບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ການຊອກຄື້ນ

ການຊອກຄື້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການສຶກສາເອກະສານຂໍ້ມູນ ແລະ ການດຳເນີນວຽກງານຢູ່ພາກສະໜາມ ກ່ຽວກັບສະພາບທໍລະນີສາດ ແລະ ປາກົດການທີ່ມີແຮ່ທາດ ລວມທັງການຕີລາຄາຄຸນລັກສະນະຂອງແຮ່ທາດ ແນໃສ່ກຳນົດເຂດທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອກ້າວເຂົ້າສູ່ການສຳຫຼວດ. ການຊອກຄື້ນຕ້ອງນຳໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜົນການຊອກຄື້ນມີປະສິດທິຜົນ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ດຳເນີນກິດຈະການຊອກຄື້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຊອກຄື້ນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ການສຳຫຼວດ

ການສຳຫຼວດແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການສຶກສາໂຄງສ້າງທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫຼ່ງແຮ່ທາດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍວຽກງານທໍລະນີສາດ, ທໍລະນີຟີຊິກ, ຊີ-ເຈາະ, ເຈາະອຸມົງ, ອຸດອຸມດອງ, ອຸດອຸມສ້າງ, ເກັບດົວຢ່າງ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ປະລິມານສະສົມຂອງແຫຼ່ງແຮ່ທາດ ແລ້ວກ້າວໄປສູ່ການປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານເຕັກນິກຂອງການຂຸດຄົ້ນ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ດຳເນີນສຳຫຼວດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດໃນເວລາດຳເນີນການສຳຫຼວດ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແມ່ນ ການສຶກສາຜົນຂອງການສຳຫຼວດ ເພື່ອຊອກຫາທາງເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດ ໃນການພັດທະນາບໍ່ແຮ່ ໂດຍມີການສົມທຽບທາງດ້ານເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຕະຫຼາດ, ການລົງທຶນ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການຂຸດຄົ້ນ

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການເອົາແຮ່ທາດຕາມໜ້າດິນ ແລະ ຢູ່ພື້ນດິນ ດ້ວຍວິທີ ການບຸກເບີກ, ຂຸດຄົ້ນ, ຊີ-ເຈາະ, ດູດ, ລະເບີດ, ດັດຈ້ອນດຸນນະພາບແຮ່ທາດ, ຍົກບ້າຍ ແລະ ເກັບມ້ຽນແຮ່ທາດ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ດຳເນີນກິດຈະການຂຸດຄົ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ

ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການສະກັດເອົາຜະລິດຕະພັນເປັນສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງການຈາກແຮ່ດິບ ແລະ ຖ່ານຫີນ ດ້ວຍການຂີຍແຮ່, ການປັດ, ການແບກຂະໜາດ, ການລ້າງ, ການຮ່ອນ, ການແຍກດ້ວຍຈັກ, ການຮ່ອນດ້ວຍໂຕະ, ການສະສົມຫົວແຮ່, ການເຊາະລ້າງ, ການຟຸລອຍ, ການກັ່ນຕອງ, ການແຍກດ້ວຍໄຟຟ້າ, ການຫຼອມ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງຜະລິດຕະພັນ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ການຊື້ ຂາຍແຮ່ທາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ

ການຊື້ ຂາຍແຮ່ທາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການຕົກລົງລະຫວ່າງ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ກັບບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຊື້ ຂາຍແຮ່ທາດທີ່ໄດ້ຂຸດຄົ້ນນຳໄປປຸງແຕ່ງສະໜອງໃຫ້ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສະເພາະແຕ່ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ກໍມີສິດ ຊື້, ຂາຍ, ນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງ ສຳເລັດຮູບ ເພື່ອປຸງແຕ່ງສະໜອງໃຫ້ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ການຂົນສົ່ງແຮ່ທາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ

ການຂົນສົ່ງແຮ່ທາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮ່ທາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ ຈາກຈຸດໜຶ່ງ ໄປຫາອີກ ຈຸດໜຶ່ງ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ຈາກພາຍໃນໄປຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຈາກຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາໃນປະເທດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ການປິດບໍ່ແຮ່

ການປິດບໍ່ແຮ່ ແມ່ນ ຂະບວນການປົວແປງ, ຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ຄົນ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການຂຸດຄົ້ນ ເພື່ອຈະສົ່ງມອບເນື້ອທີ່ສຳປະທານໃຫ້ແກ່ລັດ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງເນື້ອທີ່ເຂດບໍ່ແຮ່

ການສົ່ງເນື້ອທີ່ເຂດບໍ່ແຮ່ ແມ່ນ ການໂອນສິດສຳປະທານຕໍ່ເນື້ອທີ່ເຂດບໍ່ແຮ່ທີ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດຄົນໃຫ້ລັດ.

ພາກທີ V

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ຮູບການລົງທຶນກ່ຽວກັບທຸລະກິດແຮ່ທາດ

ການລົງທຶນກ່ຽວກັບທຸລະກິດແຮ່ທາດ ໃຫ້ດຳເນີນພາຍໃຕ້ຮູບການບໍລິສັດເທົ່ານັ້ນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ປະເພດທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ປະກອບດ້ວຍ ສອງ ປະເພດ ຄື:

1. ທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່;
2. ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການ ກ່ຽວກັບການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ການຂຸດຄົ້ນ ລວມທັງການປະມຸນສິດສຳປະທານບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ ແມ່ນ ການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທຸກຂັ້ນ
ຕອນຊອກຄົ້ນ ແລະ ສຳຫຼວດດຶກັນກັບການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່.

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຮ່ອນແຮ່ທາດໂລຫະແບບພື້ນເມືອງ;
2. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໂລຫະສຳລັບການກໍ່ສ້າງ;
3. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໂລຫະສຳລັບອຸດສາຫະກຳ.

ມາດຕາ 41 (ໃໝ່) ທຸລະກິດໃຫ້ການບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ທຸລະກິດໃຫ້ການບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບ
ການບໍລິການວຽກງານຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ສ້າງແຜນທີ່, ສຳຫຼວດທໍລະນີຟີຊິກ, ເຈາະສຳຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນ, ຂົນສົ່ງ,
ຄ້າຂາຍແຮ່ທາດ, ວິໄຈ ແລະ ວຽກງານໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານບໍ່ແຮ່ ແລະ ການບໍລິການອື່ນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ.

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ການບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງ
ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ພາກທີ VI

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່

ໝວດທີ 1

ການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນກິດຈະການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງ
ດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນນຳຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອອອກໃບອະນຸ
ຍາດລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ໃນການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ບໍ່ຈຳເປັນໃຫ້ມີ
ສັນຍາ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງ
ດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ນຳກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ກ. ການຊອກຄື້ນ

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ການເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ສາມາດລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມຢູ່ໃນ ເຂດສະເພາະໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເຂດຫວງຫ້າມ ແລະ ເປັນແຮ່ທາດທີ່ລັດຖະບານອະນຸຍາດ, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ການຂໍອະນຸຍາດລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ ຕ້ອງມີເອກະສານຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ;
2. ສຳເນົາທະບຽນວິສາຫະກິດ;
3. ໂບຢັ້ງຢືນດ້ານວິຊາການບໍ່ແຮ່ຂອງຜູ້ທີ່ຈະລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ;
4. ແຜນທີ່ເຂດເນື້ອທີ່ ທີ່ຂໍລົງໄປເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

ເງື່ອນໄຂການພິຈາລະນາອະນຸຍາດລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ, ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ບໍ່ມີສິດຜູກຂາດຕໍ່ເນື້ອທີ່ ທີ່ລົງໄປເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ.

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາອະນຸຍາດເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບເອກະສານຄົບຖ້ວນແລ້ວ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ ພາຍໃນເວລາ ສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີປະຕິເສດ ກໍໃຫ້ແຈ້ງຕອບຜູ້ຮ້ອງຂໍຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາດັ່ງກ່າວ.

ການລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າໄປໃນເຂດເນື້ອທີ່ອະນຸຍາດ;
2. ດຳເນີນການເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ ຕາມການອະນຸຍາດ;
3. ລາຍງານຜົນການເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ ຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ພາຍໃນເວລາສິບຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນສຳເລັດການເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ການຂໍອະນຸຍາດຊອກຄື້ນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕ້ອງປຶ້ນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດຊອກຄື້ນນຳກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດຊອກຄື້ນ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ການຂໍອະນຸຍາດຊອກຄື້ນ ຕ້ອງມີເອກະສານຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ;
2. ບົດລາຍງານການເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ;

3. ແຜນທີ່ກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງສຳລັບການສະເໜີຂໍຊອກຄືນ;
4. ແຜນການຊອກຄືນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່ຳສຸດ ພ້ອມທັງແຫຼ່ງທຶນທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຊອກຄືນ;
5. ໃບຢັ້ງຢືນຄຸນຈຸດທີ່ ແລະ ປະສິບການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດຂອງພະນັກງານວິຊາການ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່) ໃບອະນຸຍາດຊອກຄືນ

ໃບອະນຸຍາດຊອກຄືນ ແມ່ນ ເອກະສານຢັ້ງຢືນການໃຫ້ສິດແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນວຽກງານຊອກຄືນຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ໂດຍກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ໃບອະນຸຍາດຊອກຄືນ ຕ້ອງກຳນົດຂໍ້ຄວາມດັ່ງນີ້:

1. ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ທີ່ຢູ່ຂອງສຳນັກງານບໍລິສັດ, ບ່ອນຕິດຕໍ່ພົວພັນ;
3. ແຮ່ທາດທີ່ອະນຸຍາດ, ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂະໜາດເນື້ອທີ່ ແລະ ອາຍຸໃບອະນຸຍາດ;
4. ແຜນໃຊ້ຈ່າຍຕ່ຳສຸດ ຫຼື ທຶນນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນແຜນການທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ;
5. ຄ່າສຳປະທານຊອກຄືນ ແລະ ພັນທະອື່ນ.

ເງື່ອນໄຂການນຳໃຊ້ ໃບອະນຸຍາດຊອກຄືນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ເພື່ອດຳເນີນວຽກງານຊອກຄືນສະເພາະແຕ່ແຮ່ທາດ, ໃນເນື້ອທີ່ ແລະ ກຳນົດເວລາທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ;
2. ຕ້ອງຕິດໃບອະນຸຍາດໄວ້ບ່ອນທີ່ເປີດເຜີຍ ເຊັ່ນ ຫ້ອງການພາກສະໜາມ ແລະ ສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງບໍລິສັດ.

ໃບອະນຸຍາດຊອກຄືນ ບໍ່ສາມາດມອບ, ໂອນ ຫຼື ຂາບ, ນຳໃຊ້ເພື່ອຮ່ວມທຶນກັບຜູ້ອື່ນ ແລະ ເປັນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນເງິນກູ້ ຫຼື ເປັນເອກະສານຕໍ່ລອງຜົນປະໂຫຍດອື່ນ.

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ອາຍຸໃບອະນຸຍາດຊອກຄືນ

ໃບອະນຸຍາດຊອກຄືນ ມີອາຍຸ ບໍ່ເກີນ ສອງ ປີ ແລະ ສາມາດ ຕໍ່ໄດ້ໜຶ່ງ ເທື່ອ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງ ປີ.

ເງື່ອນໄຂຂອງການຕໍ່ອາຍຸໃບອະນຸຍາດຊອກຄືນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງກ່ອນ ເກົ້າສິບ ວັນ ທີ່ໃບອະນຸຍາດຊອກຄືນຈະໝົດອາຍຸ, ຖ້າກາຍກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວການຂໍຕໍ່ອາຍຸຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ;
2. ຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນ, ພັນທະຕໍ່ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພັນທະອື່ນຕາມກົດໝາຍ;
3. ສົ່ງບົດລາຍງານກ່ຽວກັບຜົນການຊອກຄືນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດວຽກສຳເລັດຢ່າງໜ້ອຍ ຫົກສິບ ສ່ວນຮ້ອຍຂອງແຜນການຊອກຄືນທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ;
4. ສະເໜີແຜນການສືບຕໍ່ການຊອກຄືນ;
5. ພື້ນຟູ, ປົວແປງ ເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ຂຸດ, ເຈາະ ເປັນດິນ ຂຸມຄອງ, ຂຸມສ້າງ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ;

6. ສິ່ງຄົນຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງເນື້ອທີ່ຊອກຄົ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດທີ່ມີແຮ່ທາດບໍ່ເປັນ ເສດຖະກິດ ພ້ອມດ້ວຍບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການຊອກຄົ້ນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຂໍ້ມູນການຊອກຄົ້ນ, ແຜນທີ່ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ, ຈຸດພິກັດບ່ອນເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ຜົນຂອງການວິໄຈ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ເນື້ອທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊອກຄົ້ນ

ນິຕິບຸກຄົນໜຶ່ງ ສາມາດດໍາເນີນການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດໄດ້ ໜຶ່ງຕອນ ຊຶ່ງເນື້ອທີ່ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ສອງຮ້ອຍ ກິໂລ ຕາແມັດ. ເຂດເນື້ອທີ່ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບລະບົບການຄຸ້ມຄອງເຂດເນື້ອທີ່ສໍາປະທານຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ ແຮ່.

ສໍາລັບເນື້ອທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊອກຄົ້ນແຕ່ລະປະເພດແຮ່ທາດ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໃນເຂດເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວ ປະຊາຊົນທີ່ເຄີຍດໍາລົງຊີວິດ, ທຳມາຫາກິນ ສາມາດສືບຕໍ່ທຳການຜະລິດ, ທຳມາ ຫາກິນໄດ້ຕາມປົກກະຕິ.

ຂ. ການສໍາຫຼວດ

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ການຂໍອະນຸຍາດສໍາຫຼວດ

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການຊອກຄົ້ນ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສໍາຫຼວດ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນສາ ມາດສະເໜີຂໍອະນຸຍາດສໍາຫຼວດ ຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ອນ ເກົ້າສືບ ວັນ ທີ່ໃບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນຈະ ໝົດອາຍຸ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຈະພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດສໍາຫຼວດ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບ ວັນລັດຖະ ການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານການຊອກຄົ້ນ ແລະ ໃບສະເໜີຂໍອະນຸຍາດສໍາຫຼວດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ການຂໍອະນຸຍາດສໍາຫຼວດ ຕ້ອງມີເອກະສານດັ່ງນີ້:

1. ໃບອະນຸຍາດ, ບົດລາຍງານການຊອກຄົ້ນ;
2. ແຜນການສໍາຫຼວດ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່າສຸດ ພ້ອມທັງແຫຼ່ງທຶນທີ່ຈະນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການສໍາຫຼວດ;
3. ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
4. ເອກະສານຢັ້ງຢືນການປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດ

ໝາຍ.

ສໍາລັບເນື້ອທີ່ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດ ແລະ ມີຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດແລ້ວ ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ກໍ່ສາມາດຂໍອະນຸຍາດສໍາຫຼວດແຮ່ທາດໂດຍກົງໄດ້.

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່) ການຮ່ວມທຶນໃນໄລຍະສໍາຫຼວດ

ໃນໄລຍະສໍາຫຼວດ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສາມາດຊອກຫາຜູ້ລົງທຶນອື່ນມາຮ່ວມລົງທຶນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ເຫັນດີຈາກຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ດຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ການຮ່ວມທຶນ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສໍາຫຼວດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການສຳຫຼວດສຳເລັດເກີນ ຫ້າສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງແຜນການສຳຫຼວດ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ຮັກສາອັດຕາສ່ວນການລົງທຶນຂອງຕົນ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າສຳຫຼວດທັງໝົດ;
3. ສະເໜີເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮ່ວມທຶນ ຢ່າງເປັນລາບລັກອັກສອນ;
4. ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່) ໃບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ

ໃບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ ແມ່ນ ເອກະສານຢັ້ງຢືນການໃຫ້ສິດແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນວຽກງານສຳຫຼວດ ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາ ໂດຍກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ໃບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ ຕ້ອງກຳນົດຂໍ້ຄວາມດັ່ງນີ້:

1. ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຈາກນິຕິບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ທີ່ປຸ່ງຂອງສຳນັກງານບໍລິສັດ, ບ່ອນຕິດຕໍ່ພົວພັນ;
3. ແຮ່ທາດທີ່ອະນຸຍາດ, ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂະໜາດເນື້ອທີ່ ແລະ ອາຍຸໃບອະນຸຍາດ;
4. ແຜນໃຊ້ຈ່າຍຕ່ຳສຸດ ຫຼື ທຶນນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນແຜນການທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ;
5. ຄ່າສຳປະທານ ແລະ ພັນທະອື່ນ.

ເງື່ອນໄຂການນຳໃຊ້ ໃບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ເພື່ອດຳເນີນວຽກງານສຳຫຼວດສະເພາະແຕ່ແຮ່ທາດ, ໃນເນື້ອທີ່ ແລະ ກຳນົດເວລາ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ;
2. ຕ້ອງຕິດໃບອະນຸຍາດໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ເປີດເຜີຍ ເຊັ່ນ ຫ້ອງການພາກສະໜາມ ແລະ ສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງບໍລິສັດ.

ໃນກໍລະນີຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ ຕ້ອງປະກອບຄຳຮ້ອງປຶ້ນສະເໜີ ຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງຊ້າ ເກົ້າສິບ ວັນ ກ່ອນວັນໝົດອາຍຸໃບອະນຸຍາດ.

ໃບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນເງິນກູ້ໄດ້.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ອາຍຸໃບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ

ໃບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ ມີອາຍຸ ບໍ່ເກີນ ສາມ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ໜຶ່ງ ເທື່ອ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງ ປີ.

ເງື່ອນໄຂຂອງການຕໍ່ອາຍຸໃບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງປຶ້ນຄຳຮ້ອງ ເກົ້າສິບ ວັນ ກ່ອນໃບອະນຸຍາດສຳຫຼວດໝົດອາຍຸ;
2. ຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນ, ພັນທະຕໍ່ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພັນທະອື່ນຕາມກົດໝາຍ;
3. ສົ່ງບົດລາຍງານການສຳຫຼວດ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດວຽກສຳເລັດຢ່າງໜ້ອຍ ຫົກສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງແຜນການສຳຫຼວດທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ;
4. ສະເໜີແຜນການສືບຕໍ່ການສຳຫຼວດ;
5. ພື້ນຟູ, ປົວແປງເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ຊຸດ, ເຈາະ ເປັນຕົ້ນ ຂຸມຄອງ, ຂຸມສ້າງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ;

6. ສິ່ງຄືນຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດທີ່ມີແຮ່ທາດທີ່ບໍ່ເປັນ ເສດຖະກິດ ພ້ອມດ້ວຍບົດລາຍງານການສໍາຫຼວດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຂໍ້ມູນການສໍາຫຼວດ, ແຜນທີ່, ຈຸດພິກັດບ່ອນ ເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ຜົນຂອງການວິໄຈ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ເນື້ອທີ່ອະນຸຍາດສໍາຫຼວດແຮ່ທາດ

ນິຕິບຸກຄົນໜຶ່ງ ສາມາດດໍາເນີນການສໍາຫຼວດແຮ່ທາດໄດ້ ໜຶ່ງຄອນ ຊຶ່ງເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດ ໃຫ້ອີງຕາມຜົນຂອງ ການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດທີ່ໄດ້ດໍາເນີນມາແລ້ວ. ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນວ່າ ມີສາຍແຮ່ທາດແກ່ບາວອອກມອກເຂດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສໍາຫຼວດ ສາມາດສະເໜີຂໍຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ສໍາຫຼວດໄດ້ ບໍ່ເກີນ ສິບ ສ່ວນ ຮ້ອຍຂອງເນື້ອທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ການຢັ້ງຢືນປະລິມານສະສົມແຮ່ທາດ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ປະເມີນປະລິມານສະ ສົມແຮ່ທາດ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອຢັ້ງຢືນປະລິມານສະ ສົມແຮ່ທາດ ກ່ອນການຮັບຮອງບົດລາຍງານຜົນການສໍາຫຼວດແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງເນື້ອທີ່ຊອກຄົ້ນ ແລະ ສໍາຫຼວດ

ພາຍຫຼັງທີ່ສໍາເລັດການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດແລ້ວ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕ້ອງສົ່ງເນື້ອທີ່ຊອກຄົ້ນບໍ່ຫຼຸດ ຊາວຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງເນື້ອທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນເສດຖະກິດ ພ້ອມທັງມອບຂໍ້ມູນການຊອກຄົ້ນໃຫ້ລັດຖະບານ. ຖ້າວ່າເຂດພື້ນທີ່ທີ່ຍັງເຫຼືອຫາກມີ ສອງ ຫຼື ຫຼາຍຕອນ ທີ່ບໍ່ຕິດຈອດກັນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ ສາມາດສະເໜີ ຮັກສາເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວ ເພື່ອການສໍາຫຼວດ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມ ຕອນ.

ໃນກໍລະນີເຂດເນື້ອທີ່ຊອກຄົ້ນ ຫຼື ສໍາຫຼວດ ຫາກມີການຢັ້ງຢືນດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຮ່ທາດວ່າມີແຮ່ ທາດຢູ່ເຂດດັ່ງກ່າວກໍສາມາດຮັກສາເນື້ອທີ່ນັ້ນໄວ້ໄດ້.

ໃນການສົ່ງເນື້ອທີ່ຊອກຄົ້ນ ແລະ ສໍາຫຼວດດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາບລັກອັກສອນ ໃຫ້ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອອອກໃບຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເນື້ອທີ່ຄືນ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ການສົ່ງເນື້ອທີ່ຊອກຄົ້ນ ແລະ ສໍາຫຼວດແຮ່ທາດ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການທົດແທນເນື້ອທີ່ໃໝ່ ແຕ່ຢ່າງໃດ.

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດໄປວິໄຈ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ ຫຼື ສໍາຫຼວດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດໄປວິໄຈຢູ່ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະ ເທດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນໍາກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕ້ອງແບ່ງສ່ວນຕົວຢ່າງແຮ່ທາດທີ່ຈະນຳໄປວິໄຈນັ້ນໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອເກັບຮັກສາໄວ້ວິໄຈສົມທຽບຂໍ້ມູນ. ພາຍຫຼັງສຳເລັດການວິໄຈແລ້ວ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕ້ອງສົ່ງບົດລາຍງານຜົນຂອງການວິໄຈໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ສຳລັບຈຳນວນ, ບໍລິມາດ ແລະ ນ້ຳໜັກ ຂອງຕົວຢ່າງທີ່ສົ່ງໄປວິໄຈ ແລະ ແບ່ງໄວ້ເປັນຕົວຢ່າງນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ຄ. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ມາດຕາ 58 (ໃໝ່) ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ພາຍຫຼັງບົດລາຍງານຜົນການສຳຫຼວດໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສາມາດສະໜີຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າ ວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຄຳຮ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 59 (ໃໝ່) ກຳນົດເວລາໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ມີກຳນົດເວລາບໍ່ເກີນສອງ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ອີກ ໜຶ່ງ ເທື່ອ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງ ປີ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຕ້ອງຈຳບຄ່າເຊົ່າເນື້ອທີ່ສຳປະທານ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແລ້ວ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈະໄດ້ຮັບສິດຊຸດຄົ້ນ ໂດຍຜ່ານການເຈລະຈາ ແລະ ເຊັນສັນຍາກັບລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດເພື່ອຄັດເລືອກເຕັກໂນໂລຊີອອກແບບໂຮງງານ

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ສາມາດສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດໄປທົດລອງເພື່ອຄັດເລືອກເຕັກໂນໂລຊີອອກແບບໂຮງງານຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ສຳລັບແຮ່ໄລຫະ ແລະ ອະໄລຫະສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມຮ້ອຍໂຕນ, ສ່ວນຖ່ານຫີນນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍໂຕນ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການທົດລອງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ຈຳບຄ່າຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແລະ ພັນທະອື່ນຕາມກົດໝາຍ.

ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການທົດລອງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ ສາມາດຈຳໜ່າຍໄດ້ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ຜົນຂອງການວິໄຈ ແລະ ອອກແບບໂຮງງານ ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນຄັດຕິດໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຊຳລຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມ ເດືອນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສິ່ງຕົວຢ່າງອອກໄປ.

ໃນກໍລະນີ ຜົນວິໄຈຕົວຢ່າງແຮ່ທາດຂອງບໍລິສັດ ແລະ ພາກລັດ ຫາກມີຄວາມຜິດດ່ຽງກັນໃຫ້ຖືເອົາຜົນວິໄຈຂອງຫ້ອງວິໄຈທຶນສາມທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນເປັນການຕັດສິນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຄິດໄລ່ພັນທະຕໍ່ລັດ.

ສໍາລັບແກ້ວປະເສີດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ງ. ການຮັບຮອງບົດລາຍງານຜົນການຊອກຄື້ນ, ສໍາຫຼວດ ແລະ ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ມາດຕາ 61 (ໃໝ່) ການຮັບຮອງບົດລາຍງານຜົນການຊອກຄື້ນ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານຜົນການຊອກຄື້ນ ຕາມເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ບັນດາໜ້າວຽກ ເຕັກນິກວິທີການຊອກຄື້ນ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ;
2. ຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດຂົງເຂດ, ເຂດສໍາປະທານ ແລະ ເຂດແຫຼ່ງແຮ່;
3. ຄຸນລັກສະນະ ຂອງສາຍແຮ່ທາດ ແລະ ແຫຼ່ງແຮ່;
4. ການສຶກສາທາງດ້ານທໍລະນີວິສາວະກໍາ;
5. ຜົນການວິໄຈຕົວຢ່າງ;
6. ຜົນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
7. ເນື້ອທີ່ສິ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ;
8. ການໃຊ້ຈ່າຍໃນການຊອກຄື້ນ.

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ການຮັບຮອງບົດລາຍງານຜົນການສໍາຫຼວດ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານຜົນການສໍາຫຼວດ ຕາມເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ບັນດາໜ້າວຽກ ເຕັກນິກວິທີການສໍາຫຼວດ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ;
2. ຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດຂົງເຂດ, ເຂດສໍາປະທານ ແລະ ເຂດແຫຼ່ງແຮ່;
3. ຄຸນລັກສະນະ ຂອງສາຍແຮ່ ແລະ ແຫຼ່ງແຮ່;
4. ການສຶກສາທາງດ້ານທໍລະນີວິສາວະກໍາ;
5. ຜົນການວິໄຈຕົວຢ່າງ;
6. ການປະເມີນປະລິມານສະສົມແຮ່ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ;
7. ເນື້ອທີ່ສິ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ;
8. ການໃຊ້ຈ່າຍໃນການສໍາຫຼວດ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານຜົນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 63 (ບັບປຸງ) ການຮັບຮອງບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ປ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບບົດລາຍງານຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ການຮັບຮອງບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ດາມເນື້ອໃນ ແລະ ເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ທີ່ຕັ້ງສະພາບທຳລະນີສາດ;
2. ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ, ປະລິມານສະສົມແຮ່ທາດ;
3. ການອອກແບບ, ແຜນຊຸດຄົ້ນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີປຸງແຕ່ງ;
4. ແຜນກຳຈັດຫາງແຮ່ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກບໍ່ແຮ່;
5. ການອອກແບບໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ມູນຄ່າຄາດຄະເນຂອງໂຄງການ ຊຶ່ງລວມມີມູນຄ່າດື່ມນໍ້າ, ມູນຄ່າການຊຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ, ມູນຄ່າການຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ດິນຄືນ ແລະ ການປົດບໍ່ແຮ່;
6. ແຜນກຳສ້າງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ;
7. ການວິເຄາະທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການປະເມີນການລົງທຶນ ລວມທັງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ;
8. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຮອງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ພ້ອມທັງໃບຮັບຮອງກ່ຽວກັບພັນທະທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
9. ແຜນປົດບໍ່ແຮ່ ແລະ ແຜນບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງແຜນຕິດຕາມກວດກາ ຫຼັງການປົດບໍ່ແຮ່;
10. ແຜນການທົດແທນ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນໃນເຂດບໍ່ແຮ່ ລວມທັງສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ຜົນລະປຸກໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
11. ເອກະສານຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງທຶນຂອງໂຄງການ.

ສຳລັບໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສະເໜີໃຫ້ມີການປະເມີນບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ແຜນການຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ດິນ ແລະ ການປົດບໍ່ແຮ່ໂດຍບຸກຄົນທີສາມທີ່ມີຊື່ສຽງດ້ານບໍ່ແຮ່. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະເມີນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສິດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ.

ຈ. ການໄຈະ ແລະ ການຖອນໃບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ
ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ມາດຕາ 64 (ໃໝ່) ການໄຈະໃບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້
ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ໃບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຈະຖືກ
ໄຈະໃນກໍລະນີ ໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ປະຕິບັດໜ້າວຽກຕາມແຜນການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ;
 2. ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນເສຍຫາຍລະດັບຮ້າຍແຮງ;
 3. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍຂອງການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
 4. ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນ, ພັນທະທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ພັນທະອື່ນຕາມກົດໝາຍ;
 5. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
 6. ມີການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ດ້ອງແຈ້ງການໃຈເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມທັງກຳນົດເວລາ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແກ້ໄຂ ຫຼື ປັບປຸງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບການແຈ້ງເຕືອນແລ້ວ.

ມາດຕາ 65 (ໃໝ່) ການຖອນໃບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ໃບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຈະຖືກຖອນ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ພາຍໃນ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເປັນຕົ້ນໄປ;
 2. ມີຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານໃຫ້ຖອນໃບອະນຸຍາດ;
 3. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມການແຈ້ງໃຈ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 64 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
- ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຈະດຳເນີນການຖອນໃບອະນຸຍາດ ພາຍຫຼັງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ແກ້ໄຂ ຫຼື ປັບປຸງສອງ ດັ່ງແລ້ວ.

ໝວດທີ 2
ການຊອກຄົ້ນ

ມາດຕາ 66 (ໃໝ່) ການລົງທຶນໃນການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່

ການລົງທຶນໃນການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງມີ ສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່, ການຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່.

ກ. ສັນຍາສໍາປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 67 (ໃໝ່) ການເຈລະຈາສັນຍາສໍາປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່

ພາຍຫຼັງບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດມີສິດສະເໜີຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນນໍາຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອເຈລະຈາສັນຍາສໍາປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອພິຈາລະນາການອະນຸຍາດເຂົ້າສູ່ການເຈລະຈາສັນຍາສໍາປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່.

ການເຈລະຈາສັນຍາສໍາປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຜູ້ຕາງໜ້າກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສໍາລັບໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ໂຄງການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ, ແຫຼ່ງນໍ້າ, ເຂດຊຸມຊົນ ຕ້ອງສະເໜີຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່) ກຳນົດເວລາການເຈລະຈາ

ກຳນົດເວລາການເຈລະຈາສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບ ວັນ. ໃນກໍລະນີການເຈລະຈາບໍ່ສໍາເລັດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຜູ້ລົງທຶນສາມາດສະເໜີຂໍເຈລະຈາຄືນໃໝ່ໄດ້ ໜຶ່ງຄັ້ງ ໂດຍໃຫ້ບັນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນສິ້ນສຸດການເຈລະຈາ.

ກຳນົດເວລາການເຈລະຈາຄັ້ງທີສອງ ບໍ່ໃຫ້ເກີນໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ ວັນ.

ສັນຍາສໍາປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່ ຈະຖືກປົກເລີກ ຖ້າຜູ້ລົງທຶນຫາກບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ໄດ້ຖືກຖອນ, ປົກເລີກ ຫຼື ໝົດອາຍຸ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່) ການເຊັນສັນຍາສໍາປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການເຈລະຈາສັນຍາສໍາປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່ແລ້ວ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ຕ້ອງລາຍງານຜົນການເຈລະຈາໃຫ້ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ.

ໃນກໍລະນີລັດຖະບານ ຕົກລົງເຫັນດີອະນຸມັດໂຄງການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກໃບມອບສິດໃຫ້ລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ/ຫຼື ລັດຖະມົນຕີກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເຊັນສັນຍາສໍາປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່ ໂດຍມີອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພະບານ.

ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ຄະນະຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່

ຄະນະຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ຄະນະຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາໃຫ້ດໍາເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນປະທານ;

2. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຮອງປະທານ;

3. ຜູ້ຕາງໜ້າຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງ ເປັນຄະນະ.

ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ລວມທັງ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະ ຊື່ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄະນະຊື່ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ໃຫ້ນຳໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ຂ. ການຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່) ການອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ໄດ້ເຊັນສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່ແລ້ວ ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 72 (ໃໝ່) ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່

ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ແມ່ນ ເອກະສານຢັ້ງຢືນການໃຫ້ສິດແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນວຽກງານຂຸດຄົ້ນຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາ ໂດຍກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ຕ້ອງກຳນົດເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຈາກນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ທີ່ຢູ່ຂອງສຳນັກງານບໍລິສັດ, ບ່ອນຕິດຕໍ່ພົວພັນ;
3. ແຮ່ທາດທີ່ອະນຸຍາດ, ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂະໜາດເນື້ອທີ່ ແລະ ອາຍຸໃບອະນຸຍາດ;
4. ແຜນໃຊ້ຈ່າຍຕ່ຳສຸດ ຫຼື ທຶນນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນແຜນການທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ;
5. ຄ່າສຳປະທານ ແລະ ພັນທະອື່ນ.

ເງື່ອນໄຂການນຳໃຊ້ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ເພື່ອດຳເນີນວຽກງານຂຸດຄົ້ນສະເພາະແຕ່ແຮ່ທາດ, ໃນເນື້ອທີ່ ແລະ ກຳນົດເວລາ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ;

2. ຕ້ອງຕິດໃບອະນຸຍາດ ໄວ້ບ່ອນທີ່ເປີດເຜີຍ ເຊັ່ນ ຫ້ອງການພາກສະໜາມ ແລະ ສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງບໍລິສັດ.

ໃນກໍລະນີຈະສິບຕໍ່ ຕ້ອງປະກອບຄຳຮ້ອງຢືນສະເໜີຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງຊ້າ ເກົ້າສິບ ວັນ ກ່ອນວັນຫົດອາຍຸໃບອະນຸຍາດ.

ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນເງິນກູ້ໄດ້.

ມາດຕາ 73 (ໃໝ່) ອາຍຸໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່

ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ມີອາຍຸ ບໍ່ເກີນ ຊາວ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ເທື່ອລະ ສິບ ປີ, ອາຍຸໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ລວມເອົາໄລຍະຕິດຕາມພາຍຫຼັງການປິດບໍ່ແຮ່.

ເງື່ອນໄຂການຂໍຕໍ່ອາຍຸໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງປຶ້ນຄໍາຮ້ອງ ສືບສອງ ເດືອນ ກ່ອນໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ໝົດອາຍຸ;
2. ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ພັນທະອື່ນຕາມກົດໝາຍຢ່າງຄົບຖ້ວນ;
3. ໄດ້ປະຕິບັດຕາມແຜນການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ທີ່ຖືກຮັບຮອງ;
4. ມີແຜນການສືບຕໍ່ປະຕິບັດໂຄງການ;
5. ມີການເຈລະຈາເງື່ອນໄຂສັນຍາ ຖ້າຫາກຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 74 (ໃໝ່) ການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ, ໄດ້ມາດຕະຖານການກໍ່ສ້າງ ແລະ ມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊຸມຊົນໃນບໍລິເວນທີ່ມີການກໍ່ສ້າງ.

ການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ ແບ່ງອອກເປັນ ສອງ ໜ້າວຽກ ຄື ວຽກກໍ່ສ້າງບໍ່ແຮ່ ແລະ ວຽກຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ວຽກກໍ່ສ້າງບໍ່ແຮ່

ວຽກກໍ່ສ້າງບໍ່ແຮ່ ປະກອບດ້ວຍ ການກໍ່ສ້າງເຂດຂຸດຄົ້ນ, ເຂດເກັບມ້ຽນແຮ່, ເສັ້ນທາງຂົນສົ່ງແຮ່, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງ, ອ່າງເກັບກັກຫາງແຮ່ ແລະ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານອື່ນ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ວຽກຂຸດຄົ້ນ.

ກ່ອນດຳເນີນວຽກກໍ່ສ້າງບໍ່ແຮ່ນັ້ນ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງສະເໜີແຜນການກໍ່ສ້າງບໍ່ແຮ່ ຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ແຜນການກໍ່ສ້າງບໍ່ແຮ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ແຜນການກໍ່ສ້າງບໍ່ແຮ່ ພ້ອມດ້ວຍແຜນວາດເຂດການກໍ່ສ້າງບໍ່ແຮ່, ກຳນົດເວລາກໍ່ສ້າງ, ກຳນົດເສັ້ນທາງຂົນສົ່ງຈາກເສັ້ນທາງໃຫຍ່ຫາສະໜາມ;
2. ລາຍຊື່ຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາຊ່ວງຕໍ່ ພ້ອມດ້ວຍທະບຽນວິສາຫະກິດ;
3. ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງມົນລະພິດ ເປັນຕົ້ນ ທາງອາກາດ, ສຽງ ແລະ ມາດຕະການດຸ້ມຄອງຄວາມໄວຂອງຍານພາຫະນະ;
4. ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງການເຊາະເຈື່ອນ;
5. ມາດຕະການຮັບປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ;
6. ບັນຊີ ແລະ ທີ່ມາຂອງວັດສະດຸ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ຮັບໃຊ້ການກໍ່ສ້າງ;
7. ຈຳນວນພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນທີ່ເປັນສັນຊາດລາວ ແລະ ດ່າງປະເທດທີ່ຄາດຄະເນຈະຈ້າງລວມທັງແຮງງານທ້ອງຖິ່ນ;
8. ແຜນຮັບມືກັບບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 76 (ໃໝ່) ວຽກຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່

ວຽກຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ແມ່ນການເອົາແຮ່ທາດຈາກບໍ່ແຮ່ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຜະລິດ.

ກ່ອນດໍາເນີນວຽກຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ນັ້ນ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງສະເໜີແຜນການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ແຜນການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ແຜນຂຸດຄົ້ນ;
2. ແຜນປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ;
3. ມາດຕະການຮັບປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ;
4. ແຜນການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ແຜນການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ) ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ

ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງຕິດພັນກັບການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດຢູ່ພາຍໃນປະເທດເປັນຕົ້ນຕໍ ເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າແຮ່ທາດ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ກ້າວໜ້າ ກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບ ຫຼື ສໍາເລັດຮູບ ຕາມແຕ່ລະປະເພດແຮ່ທາດ ສະໜອງໃຫ້ຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ໃນກໍລະນີ ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ມີຈຸດປະສົງດໍາເນີນທຸລະກິດປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປຶ້ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 78 (ໃໝ່) ການຊື້ ຂາຍ, ການນໍາເຂົ້າ ແລະ ການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມໃຫ້ດໍາເນີນການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ແຮ່ທາດ, ມີສິດ ຊື້ຂາຍ, ນໍາເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສະເພາະແຕ່ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ມີສິດ ຊື້-ຂາຍ, ນໍາເຂົ້າວັດຖຸດິບ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບ ເພື່ອປຸງແຕ່ງສະໜອງໃຫ້ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ການຂົນສົ່ງຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ

ການຂົນສົ່ງຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງມີເອກະສານຢັ້ງຢືນ ດັ່ງນີ້:

1. ການກຳນົດເສັ້ນທາງຂົນສົ່ງ;
2. ການປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນ;
3. ການຊັງນໍ້າໜັກ ແລະ ຕົວຢ່າງເພື່ອກວດກາ.

ດ. ການປິດບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 80 (ໃໝ່) ການດຳເນີນການປິດບໍ່ແຮ່

ເມື່ອສຳເລັດການຂຸດຄົ້ນແຕ່ລະສະໜາມຂຸດຄົ້ນແລ້ວ ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງດຳເນີນການປິດບໍ່ແຮ່ ຕາມຂັ້ນຕອນການປິດບໍ່ແຮ່, ຕາຕະລາງເວລາ ແລະ ການປະເມີນລາຄາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ດິນ, ການປິດບໍ່ແຮ່ ແລະ ການຕິດຕາມພາຍຫຼັງການປິດບໍ່ແຮ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ດິນ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງແລ້ວ.

ແຜນການ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່ ທີ່ມີການດຳເນີນການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງນັບແຕ່ເປີດການຂຸດຄົ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ຕ້ອງໄດ້ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງທຸກ ສາມ ປີ.

ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າການຟື້ນຟູ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ກ່ອນຈະສິ້ນສຸດການປິດບໍ່ແຮ່ ສອງ ປີ ນັ້ນ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຊຸມຊົນໃນເຂດໂຄງການປົກສາຫາລືກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການນຳໃຊ້ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ອາຄານ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່ ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງສົ່ງມອບເນື້ອທີ່ສຳປະທານ ພ້ອມດ້ວຍໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ລັດ ລວມທັງສິດອື່ນທີ່ຕິດພັນ. ຖ້າວ່າຜູ້ລົງທຶນໄດ້ປະຕິບັດເງື່ອນໄຂຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນການປິດບໍ່ແຮ່ ແລະ ການສົ່ງມອບເນື້ອທີ່ສຳປະທານດິນ.

ມາດຕາ 81 (ໃໝ່) ການຄ້າປະກັນການບຸລະນະຟື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່

ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງຄ້າປະກັນການໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການບຸລະນະຟື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່ ລວມທັງການຕິດຕາມກວດກາພາຍຫຼັງການປິດບໍ່ແຮ່ ໂດຍຮູບການຄ້າປະກັນ ດ້ວຍເງິນ, ພັນທະບັດ ຫຼື ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນອື່ນ ຕາມມູນຄ່າຂອງແຜນບຸລະນະຟື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງໄວ້ທະນາ ຄານໃດໜຶ່ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ການຄ້າປະກັນການບຸລະນະຟື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່ ສາມາດປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

ກໍລະນີ ອາຍຸໂຄງການ ສິບຫົກ ຫາ ຊາວ ປີ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້າປະກັນປີທຳອິດ ສິບຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າ ຈາກນັ້ນໃຫ້ສະເລ່ຍ ວາງເງິນຄ້າປະກັນໃນແຕ່ລະປີ.

ກໍລະນີ ອາຍຸໂຄງການ ສິບ ຫາ ສິບຫ້າ ປີ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້າປະກັນປີທຳອິດ ຊາວສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າ ຈາກນັ້ນໃຫ້ສະເລ່ຍ ວາງເງິນຄ້າປະກັນໃນແຕ່ລະປີ.

ກໍລະນີ ອາຍຸໂຄງການ ຫ້າ ຫາ ເກົ້າ ປີ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້າປະກັນປີທຳອິດ ຊາວຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າ ຈາກນັ້ນໃຫ້ສະເລ່ຍ ວາງເງິນຄ້າປະກັນໃນແຕ່ລະປີ.

ກໍລະນີ ອາຍຸໂຄງການ ຕໍ່າກວ່າ ຫ້າ ປີ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້າປະກັນປີທຳອິດ ຫ້າສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າ ຈາກນັ້ນໃຫ້ສະເລ່ຍ ວາງເງິນຄ້າປະກັນໃນແຕ່ລະປີ.

ໝວດທີ 3 ການປະມຸນສິດສໍາປະທານບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 82 (ໃໝ່) ການປະມຸນສິດສໍາປະທານບໍ່ແຮ່

ການປະມຸນສິດສໍາປະທານບໍ່ແຮ່ ແມ່ນ ການປະມຸນເອົາສິດໃນການຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດ ຫຼື ການພັດທະນາ ບໍ່ແຮ່.

ເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ຈະນໍາມາປະມຸນສິດສໍາປະທານບໍ່ແຮ່ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຂດທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ດໍາເນີນການຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດ ແລະ ມີຂໍ້ມູນທໍລະນີສາດແຮ່ທາດ;
2. ເຂດທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສິ່ງເນື້ອທີ່ຄົນໃຫ້ ລັດຖະບານ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າຊົດເຊີຍ;
3. ເຂດທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ຖອນໃບອະນຸຍາດ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະກາດ ແລະ ເຊີນ ນິຕິບຸກຄົນເຂົ້າຮ່ວມການປະມຸນເອົາສິດສໍາປະທານບໍ່ແຮ່. ພາຍຫຼັງການປະມຸນສໍາເລັດແລ້ວ ໃຫ້ລາຍງານຜົນການປະມຸນຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອພິຈາລະນາອະນຸຍາດລົງທຶນ.

ຫຼັກການ, ເງື່ອນໄຂ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການປະມຸນສິດສໍາປະທານບໍ່ແຮ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 83 (ໃໝ່) ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ທີ່ຈະທໍາການປະມຸນ ໃຫ້ຜູ້ມີຄວາມສົນໃຈເຂົ້າຮ່ວມການປະມຸນ, ພ້ອມທັງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພວກກ່ຽວເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນພາກຫ້ອງການ ແລະ ພາກສະໜາມ.

ມາດຕາ 84 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການປະມຸນ

ການປະມຸນສິດສໍາປະທານບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງດໍາເນີນຢ່າງໂປ່ງໃສ ເພື່ອຄັດເລືອກເອົາຜູ້ປະມຸນ ທີ່ສະເໝີໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດແກ່ລັດ.

ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການປະມຸນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີໃບແຈ້ງເຈດຈຳນົງກ່ຽວກັບການດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ພົວພັນກັບແຮ່ທີ່ຕົນຈະປະມຸນ;
2. ເປັນນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີປະສົບການ ແລະ ຊື່ສຽງທາງດ້ານການສໍາຫຼວດ ແລະ ພັດທະນາບໍ່ແຮ່ ທີ່ມີການຮັບຮູ້ຈາກສາກົນ;
3. ມີໃບຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ ແລະ ມີຄວາມເຊື່ອຖືຈາກສະຖາບັນການເງິນໃດໜຶ່ງ ໂດຍມີໃບຢັ້ງຢືນບົດລາຍງານການເງິນສຸດທ້າຍຈາກອົງການກວດສອບບັນຊີໃດໜຶ່ງ;
4. ບໍ່ເຄີຍກະທຳຜິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການເງິນ ຫຼື ສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະມຸນ.

ພາກທີ VII
ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ
ໝວດທີ 1
ການຮ່ອນແຮ່ທາດໄລຫະແບບພື້ນເມືອງ

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ການຮ່ອນແຮ່ທາດໄລຫະແບບພື້ນເມືອງ

ການຮ່ອນແຮ່ທາດໄລຫະແບບພື້ນເມືອງ ແມ່ນ ການຮ່ອນແຮ່ ດ້ວຍເຄື່ອງມືແບບພື້ນເມືອງ, ປະຖົມປະຖານ ເຊັ່ນ ບ້າງ, ຈີກ, ສຽມ, ຊວ້ານ ໂດຍຍ່ໍນໍາໃຊ້ສານເຄມີທຸກປະເພດ.

ມາດຕາ 86 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງການຮ່ອນແຮ່ທາດໄລຫະແບບພື້ນເມືອງ

ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງການຮ່ອນແຮ່ທາດໄລຫະແບບພື້ນເມືອງ.

ການຮ່ອນແຮ່ທາດໄລຫະແບບພື້ນເມືອງ ອະນຸຍາດໃຫ້ສະເພາະແຕ່ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາໃນເຂດບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເທົ່ານັ້ນ.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງກ່ຽວກັບການດຳເນີນການກວດກາການຮ່ອນແຮ່ທາດໄລຫະແບບພື້ນເມືອງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ພ້ອມທັງດິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໝວດທີ 2
ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສໍາລັບການກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 87 (ໃໝ່) ແຮ່ທາດອະໄລຫະສໍາລັບການກໍ່ສ້າງ

ແຮ່ທາດອະໄລຫະສໍາລັບການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນ ແຮ່ທາດອະໄລຫະທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍການກໍ່ສ້າງ ເປັນຕົ້ນການກໍ່ສ້າງທາງ, ອາຄານ.

ແຮ່ທາດອະໄລຫະທີ່ໃຫ້ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຊາຍ (ປົກເວັ້ນ ຊາຍຂາວ) ທີ່ມີປະລິມານການບັນຈຸອົກຊິດຊີລິກາ (SiO_2) ຢູ່ນໍາໜ້ອຍກວ່າ ແປດສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ, ແຕ່ບັນຈຸມີແຮ່ທາດ ຫຼື ບໍ່ມີແຮ່ທາດ ກາຊີເຕຣິດ, ໂວນຟຣາມມິດ, ໂມນາຊິດ, ເຊີກອນ, ອິນມີນິດ ຫຼື ມີຄຳເຈືອປົນຢູ່ນໍາ ແຕ່ມີຈຳນວນບໍ່ຫຼາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດນໍາເອົາມາຄິດໄລ່ເປັນປະລິມານສະສົມເປັນແຫຼ່ງແຮ່ ຕາມມາດຕະຖານຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;

2. ດິນໜຽວສໍາລັບຜະລິດດິນຈີ່ ແລະ ດິນຂໍ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການ, ດິນໜຽວ (ປົກເວັ້ນເປັນໄຕນິດ, ດິນໜຽວຂາວກາວແດງ) ທີ່ບໍ່ສາມາດນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ (ຊີລາມິກ), ດິນໜຽວທົນໄຟ ແລະ ຊີມັງຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກຳນົດ ໂດຍກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;

3. ຫີນຊາຍ ແລະ ຫີນກວັກຊິສ ມີປະລິມານການບັນຈຸຂອງອົກຊິດຊິລິກາ (SiO_2) ໜ້ອຍກວ່າ ແບດສິບ ຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ, ທີ່ບັນຈຸມີແຮ່ທາດ ຫຼື ບໍ່ມີແຮ່ທາດໄລຫະ, ໄລຫະສີດ, ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ ແລະ ທາດຫາບາກ ແຕ່ມີຈຳນວນບໍ່ຫຼາຍທີ່ບໍ່ສາມາດ ນຳເອົາມາດິດໄລ່ເປັນປະລິມານສະສົມເປັນແຫຼ່ງແຮ່ ດາມມາດຕະຖານຂອງກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;

4. ຫີນດົກຕະກອນ ຊະນິດຕ່າງໆ (ບົກເວັ້ນ ເດອາໂຕມິດ ແລະ ເບັນໂດນິດ), ຫີນມັກມາ (ບົກເວັ້ນ ຫີນ ເນເຟລິນ, ຊີເອນິດ, ຫີນບາຊານ ເປັນ ຮູບເສົາລ່ຽມ ແລະ ເປັນຟອງ), ຫີນ ແປສະພາບ (ບົກເວັ້ນ ຊິສໄມກາ ທີ່ມີປະລິ ມານ ບັນຈຸຂອງເວີມິກຸລິດ ສູງ) ບໍ່ບັນຈຸ ຫຼື ບັນຈຸແຮ່ທາດໄລຫະ, ໄລຫະສີດ, ແກ້ວປະເສີດ, ແກ້ວເຄິ່ງປະເສີດ ແລະ ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ ແລະ ທາດຫາບາກ ແຕ່ມີຈຳນວນບໍ່ຫຼາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດນຳເອົາມາດິດໄລ່ເປັນປະລິມານສະສົມ ເປັນແຫຼ່ງແຮ່ ດາມມາດຕະຖານຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;

5. ຊິສ ທຸກປະເພດ (ບົກເວັ້ນ ຊະນິດເປັນແຜ່ນມຸງຫຼັງຄາ, ຊິສ ທີ່ເຝົ້າໄຫ້ໄດ້ ແລະ ຊິສບັນຈຸເຊີລີຊິສ, ດິສ ແຕນ ຫຼື ແຮ່ທາດຊິລິມານິດ) ມີປະລິມານການບັນຈຸຫຼາຍກວ່າ ສາມສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ;

6. ຫີນກ້ອນໃຫຍ່, ຫີນແຮ່ ແລະ ຫີນແຮ່ເມັດນ້ອຍ ທີ່ບໍ່ບັນຈຸຄຳ, ຄຳຂາວ, ແກ້ວປະເສີດ ແລະ ຫີນເຄິ່ງປະ ເສີດ, ລາເຕຣິດ ທີ່ບໍ່ບັນຈຸໄລຫະສີດ ຫຼື ແຮ່ທາດໄລຫະ;

7. ຫີນປຸນ, ດິນໜຽວສໍຂາວ ແລະ ຫີນອ່ອນ (ບົກເວັ້ນ ຫີນປຸນບັອບ-ຫີນປຸນງອກ, ຫີນປຸນຂາວ ແລະ ຫີນ ອ່ອນຂາວ) ບໍ່ໄດ້ຄຸນນະພາບເປັນວັດຖຸດິບ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດຊີ້ມັງປອດແລນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານນຳ ໃຊ້ຜະລິດເປັນຫີນແຜ່ນ ຫຼື ຫີນແກະສະລັກ ຕາມມາດຕະຖານໂດຍກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ວາງອອກ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດທາງດ້ານເຕັກນິກ;

8. ຫີນປຸນໂດໄລມິດ ທີ່ບັນຈຸມັກມີຊຽມອົກຊິດ (MgO) ໜ້ອຍກວ່າ ສິບຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ, ຫີນປຸນໂດໄລ ມິດ ບໍ່ໄດ້ຄຸນນະພາບນຳໃຊ້ຜະລິດເປັນແກ້ວ, ນຳໃຊ້ສຳລັບການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ນຳໃຊ້ເປັນວັດສະດຸ ເພື່ອຜະລິດຫີນແຜ່ນ ຫຼື ຫີນແກະສະລັກ ດາມມາດຕະຖານໂດຍກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 88 (ໃໝ່) ການສຳຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສຳລັບການກໍ່ສ້າງ

ການສຳຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສຳລັບການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 50, 90, 91 ແລະ ມາດຕາ 92 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 3

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສຳລັບອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 89 (ໃໝ່) ແຮ່ທາດອະໄລຫະສຳລັບອຸດສາຫະກຳ

ແຮ່ທາດອະໄລຫະສຳລັບອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ ແຮ່ທາດອະໄລຫະທຸກຊະນິດທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອຸດສາ ຫະກຳ.

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສຳລັບອຸດສາຫະກຳ ໃຫ້ດຳເນີນຕາມມາດຕາ 90 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 90 (ໃໝ່) ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາ

ການຂຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດອະໄລຫະສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນ ຫ້ອຍກວ່າ ໜຶ່ງແສນ ແມັດກ້ອນຕໍ່ປີ ລົງມາ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸຍາດໃຫ້ສະເພາະແຕ່ນິຕິບຸກຄົນລາວ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ;

2. ບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນແຕ່ ໜຶ່ງແສນ ແມັດກ້ອນຕໍ່ປີ ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸຍາດໃຫ້ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ການອອກອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາ ຈະນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນການປະເມີນໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າກວ່າທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ແລະ ມີບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກທີ່ງ່າຍດາຍກວ່າ.

ການອອກອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາ ຕ້ອງມີສັນຍາສໍາປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 91 (ໃໝ່) ເອກະສານປະກອບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາ

ເອກະສານປະກອບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາ ທີ່ມີບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນ ຫ້ອຍກວ່າ ໜຶ່ງແສນ ແມັດກ້ອນຕໍ່ປີ ລົງມາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສໍາເນົາທະບຽນວິສາຫະກິດ;
2. ແຜນທີ່ສະແດງຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງເຂດພື້ນທີ່ຂຸດຄົ້ນ ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ບໍ່ເກີນ ສີ່ ເຮັກຕາ;
3. ແຜນດໍາເນີນງານ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ວິທີການຂຸດຄົ້ນ, ການຂົບຫີນ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ, ອຸປະກອນທີ່ຈະນຳໃຊ້, ປະເພດແຮ່ທາດທີ່ຈະຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສຸດທ້າຍ, ຈໍານວນຜູ້ອອກແຮງງານ;
4. ແຜນຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ຄືນ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່;
5. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;

6. ເອກະສານຢັ້ງຢືນເຫຼ່ງທຶນ.

ເອກະສານປະກອບຄໍາຮ້ອງ ສໍາລັບໂຄງການທີ່ມີບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນແຕ່ ໜຶ່ງແສນ ແມັດກ້ອນ ຕໍ່ປີຂຶ້ນໄປ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສໍາເນົາທະບຽນວິສາຫະກິດ;
2. ແຜນທີ່ສະແດງຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງເຂດພື້ນທີ່ເຂດບໍ່ແຮ່ ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ບໍ່ເກີນ ສາມສິບສອງ ເຮັກຕາ;
3. ແຜນດໍາເນີນງານ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ວິທີການຂຸດຄົ້ນ, ການຂົບຫີນ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ, ອຸປະກອນທີ່ຈະນຳໃຊ້, ປະເພດແຮ່ທາດທີ່ຈະຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສຸດທ້າຍ, ຈໍານວນຜູ້ອອກແຮງງານ;
4. ແຜນຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ຄືນ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່;
5. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;

6. ເອກະສານຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບກະແສເງິນສົດ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນ.

ມາດຕາ 92 (ໃໝ່) ການອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາ

ພາບຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງພ້ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບຈາກຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະດູດຽວແລ້ວ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກວດກາເນື້ອທີ່ຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ແລະ ມີດໍາເຫັນ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະດູດຽວ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າການອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນຂັ້ນແຂວງນັ້ນ ໃຫ້ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ລາຍງານ ແລະ ຂໍຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ຂໍອະນຸຍາດຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ອນສົ່ງຄໍາເຫັນໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະດູດຽວຂັ້ນແຂວງ.

ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາ ມີອາຍຸບໍ່ເກີນ ຫ້າ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ຄັ້ງລະ ຫ້າ ປີ.

ພາກທີ VIII

ຄວາມປອດໄພ, ສຸຂະພາບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ໝວດທີ 1

ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ

ມາດຕາ 93 ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ

ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງສ້າງລະບົບຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານດ້ວຍການກໍານົດມາດຕະການ ແລະ ສ້າງລະບົບສັນຍານເຕືອນໄພ ເພື່ອປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ, ກໍາຈັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນຜົນກະທົບ, ບັນດາຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນໄພອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານໃນເຂດບໍ່ແຮ່ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນທຸກກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເພື່ອຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 94 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານນັ້ນ ຜູ້ລົງທຶນ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1. ວາງລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ໂດຍມີການກວດກາສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງຄັ້ງ ຕໍ່ປີ;
2. ອອກແບບຂຸດຄົ້ນ, ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນກັນຈັກຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ;
3. ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ໃນການປ້ອງກັນມົນລະພິດ, ສະໜອງອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ;
4. ມີສະຖານທີ່, ສາງທີ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພສໍາລັບການເກັບມ້ຽນວັດຖຸລະເບີດ ແລະ ວັດຖຸເຄມີ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ;
5. ມີລະບົບສັນຍານເຕືອນໄພ ແລະ ແກ້ໄຂເຫດການສຸກເສີນ ຫຼື ອຸປະຕິເຫດ;
6. ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເພື່ອຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ;
7. ລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ລວມທັງສະຖິຕິທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 95 (ບັບປຸງ) ການລາຍງານກ່ຽວກັບອຸປະຕິເຫດ

ອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ປາກົດການອື່ນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກກິດຈະການ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຊຶ່ງມີ ຫຼື ອາດຈະມີຜົນກະທົບ ອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ສຸຂະພາບຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ຊຸມຊົນນັ້ນ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງລາຍງານພາຍໃນເວລາ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ປະຊາຊົນອ້ອມຂ້າງ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆຢ່າງທັນເວລາ. ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດຮ້າຍແຮງ, ມີການເສຍຊີວິດ ຫຼື ບາດເຈັບສາຫັດນັ້ນ ບໍລິສັດ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການລາຍງານແລ້ວ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງອົບຮ້ອນປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລົງກວດກາ ເພື່ອປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ, ຊອກຫາສາເຫດ, ກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ.

ໝວດທີ 2

ສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 96 ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ

ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນ ຫຼື ຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນການຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດຕາມລະບຽບການ;
2. ວາງແຜນ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮັບໃຊ້ການຜະລິດຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໂດຍທົ່ວໄປ;

3. ຮັບຜິດຊອບໃນການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ເນື່ອງມາຈາກຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ແຮ່ທາດຕາມລະບຽບການ;
4. ບຳບັດນໍ້າເປື້ອນອອກຈາກໂຄງການ ເພື່ອຮັບປະກັນສຸຂະພາບ, ຊີວິດຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ປະກອບທຶນໃຫ້ແກ່ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການປະເມີນ ແລະ ການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະ ຊາດ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 97 ການພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ

ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂຸດຄົ້ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະ ສາດ ໃນການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ນໍ້າໃຊ້ທີ່ດິນແບບຮອບດ້ານ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມດຸນດ່ຽງລະຫວ່າງການຂຸດຄົ້ນກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການອະນຸລັກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຫຼັງປິດບໍ່ແຮ່, ພັດທະນາວິຊາຊີບໃຫ້ແກ່ປະຊາ ຊົນໃນເຂດໂຄງການ ແລະ ພັດທະນາຊຸມຊົນ ໂດຍອີງໃສ່ທຳແຮງ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການມີວຽກເຮັດງານ ທຳຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ພາກທີ IX

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ໝວດທີ 1

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 98 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸບາດຊອກຄົ້ນ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸບາດຊອກຄົ້ນ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດ ຕາມແຜນການຊອກຄົ້ນທີ່ຖືກຮັບຮອງ;
2. ເຂົ້າໄປພື້ນທີ່ຊອກຄົ້ນ ຕາມການອະນຸບາດ;
3. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ໃນການກວດກາວຽກ ງານຊອກຄົ້ນ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຕາມຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸບາດຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ;
4. ຮັບຮູ້ສິດດັ່ງເກີມ ແລະ ອະນຸບາດໃຫ້ຊຸມຊົນ, ປະຊາຊົນ ທີ່ເຄີຍດຳລົງຊີວິດ, ທຳມາຫາກິນມາກ່ອນ ສືບ ຕໍ່ທຳການຜະລິດເປັນປົກກະຕິຈົນກວ່າເຂດດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກຮັບການປ່ຽນແປງ;
5. ບັນທຶກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຊອກຄົ້ນ ເປັນດັ່ງນີ້: ການຊິເຈາະ, ການຂຸດຂຸມຄອງ, ຂຸມສ້າງ ຢູ່ພາກສະໜາມ, ການເກັບຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ, ການກວດສອບ, ການທົດລອງ ແລະ ການວິໄຈແລ້ວເກັບຮັກສາບົດບັນທຶກ, ເອກະສານທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ;

6. ເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
7. ສິ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດໄປວິໄຈປຸງພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
8. ວາງເງິນຄຳປະກັນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
9. ຊຳລະຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ;
10. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໃນເວລາດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ;
11. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ປຸຊະນິຍະສະຖານໃນເວລາດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ;
12. ຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນໃນເວລາດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ;
13. ລາຍງານສະພາບການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດການໃດໜຶ່ງທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
14. ສົ່ງບົດລາຍງານສຸດທ້າຍ ກ່ຽວກັບຜົນການຊອກຄົ້ນ ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຊອກຄົ້ນທັງໝົດໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
15. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບການຊອກຄົ້ນໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປ່າງເປັນປົກກະຕິ;
16. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 99 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳຫຼວດ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການສຳຫຼວດ ຕາມແຜນການສຳຫຼວດທີ່ຖືກຮັບຮອງ;
2. ເຂົ້າໄປພື້ນທີ່ສຳຫຼວດ ຕາມການອະນຸຍາດ;
3. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ໃນການກວດກາວຽກງານສຳຫຼວດ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຕາມຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງທີ່ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ;
4. ຮັບຮູ້ສິດຕັ້ງເຕີມ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ຊຸມຊົນ, ປະຊາຊົນທີ່ເຄີຍດຳລົງຊີວິດ, ທຳມາຫາກິນມາກ່ອນ ສືບຕໍ່ທຳການຜະລິດເປັນປົກກະຕິຈົນກວ່າເຂດດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກຮັບການປ່ຽນແປງ;
5. ບັນທຶກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດ ເປັນດັ່ງນີ້: ການຊິເຈາະ, ການຂຸດຂຸມດອງ, ຂຸມສ້າງ ປຸ່ພາກສະໜາມ, ການເກັບຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ, ການກວດສອບ, ການທົດລອງ ແລະ ການວິໄຈແລ້ວເກັບຮັກສາປົດບັນທຶກ, ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ;
6. ເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
7. ສິ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດໄປວິໄຈປຸງພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
8. ຊຳລະຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ;
9. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໃນເວລາດຳເນີນການສຳຫຼວດ;
10. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ປຸຊະນິຍະສະຖານໃນເວລາດຳເນີນການສຳຫຼວດ;
11. ຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນໃນເວລາດຳເນີນການສຳຫຼວດ;

12. ລາຍງານສະພາບການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດການໃດໜຶ່ງທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
13. ສິ່ງບົດລາຍງານສຸດທ້າຍ ກ່ຽວກັບຜົນການສໍາຫຼວດ ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສໍາຫຼວດທັງໝົດໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
14. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບການສໍາຫຼວດໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
15. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 100 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ດໍາເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຕາມແຜນການທີ່ຖືກຮັບຮອງ;
2. ເຂົ້າໄປພື້ນທີ່ສໍາຫຼວດໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ອອກແບບ ຂຸດຄົ້ນ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງ, ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ການປົດບໍ່ແຮ່;
4. ວິເຄາະການຕະຫຼາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ດ້ານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ກວດກາໃນການປະຕິບັດວຽກງານໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້;
6. ສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດໄປທົດລອງເພື່ອຄັດເລືອກ ເຕັກໂນໂລຊີອອກແບບໂຮງງານຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
7. ຊໍາລະຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ;
8. ສິ່ງບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 101 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ດໍາເນີນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ, ໂຮງງານ ແລະ ຕົກອາຄານ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການປຸງແຕ່ງ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການວິໄຈ, ການລ້າງກັນ, ການຫຼອມ ແລະ ການເກັບມ້ຽນຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ;
2. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່;
3. ຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດທີ່ໄດ້ຈາກກິດຈະການຂຸດຄົ້ນຕາມລະບຽບການ;
4. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນຕາມກົດໝາຍ;
5. ສະເໜີໂຈະການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໃນກໍລະນີທີ່ມີເຫດສຸດວິໄສເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງພາໃຫ້ຕົນບໍ່ສາມາດດໍາເນີນກິດຈະການໄດ້;

6. ໄດ້ຮັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການເຂົ້າໄປ ຫຼື ຜ່ານທີ່ດິນ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ໄປຫາເຂດສໍາປະທານຂອງຕົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ມີການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ມີສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນ;

7. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ໃນການກວດກາວຽກງານຊຸດຄົ້ນ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຕາມຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

8. ນໍາໃຊ້ແຮງງານ, ຜະລິດຕະພັນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ພາຍໃນປະເທດໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້; ການບໍລິການຂົນສົ່ງແຮ່ທາດຮ່ວມກັບວິສາຫະກິດ ຫຼື ບໍລິສັດຂົນສົ່ງພາຍໃນປະເທດ; ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ມີປະສິດທິຜົນໃນການປ້ອງກັນມົນລະພິດ; ສະໜອງເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ, ສິ່ງເອື້ອອໍານວຍຕ່າງໆໃນການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ; ເອົາໃຈໃສ່ດ້ານສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ນະໂຍບາຍ ອື່ນຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານ;

9. ປະຕິບັດ ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ແຜນການປົດປ່ອຍ;

10. ນໍາໃຊ້ ແລະ ສ້າງແຮງງານລາວ ດ້ວຍການຖ່າຍທອດຄວາມຊຳນານງານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທັງໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າແຮງງານຈາກຕ່າງປະເທດ;

11. ທົດແທນຄ່າທີ່ດິນ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ຜົນລະປຸກ, ຈັດສັນຍົກຍ້າຍບ່ອນຢູ່, ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ໃຫ້ເທົ່າເດີມ ຫຼື ດີກວ່າເກົ່າ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍອື່ນ;

12. ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານເຕັກນິກກ່ຽວກັບຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ, ແຜນແຕ້ມ, ແຜນທີ່, ຂໍ້ມູນຂອງການຊຸດຄົ້ນ, ການຕິດຄວາມໝາຍທາງດ້ານເຕັກນິກ ພ້ອມດ້ວຍລະບົບບັນຊີການເງິນ ແລະ ຊັບສິນຢູ່ພາກສະໜາມ ແລະ ຫ້ອງການ;

13. ບຳບັດນໍ້າເປື້ອນ, ຈຳກັດມົນລະພິດທາງອາກາດ, ຝຸ່ນລະອອງ, ສຽງ, ສານເຄມີທີ່ຕົກຄ້າງ, ເກັບມ້ຽນ ແລະ ຖິ້ມແຮ່ທາດເສດເຫຼືອ ດ້ວຍວິທີການທີ່ສອດຄ່ອງຕາມແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ;

14. ລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງທັນການກ່ຽວກັບອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດການໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ;

15. ເສຍຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນ, ຄ່າຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ, ພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ພັນທະອື່ນຕາມກົດໝາຍ;

16. ປະກອບສ່ວນທຶນໃຫ້ແກ່ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການພັດທະນາຊຸມຊົນ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບບືນບົງ;

17. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳງວດ ແລະ ປະຈຳປີລວມທັງບັນຊີການເງິນຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;

18. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ

ມາດຕາ 102 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຮ່ອນແຮ່ທາດໄລຫະແບບພື້ນເມືອງ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຮ່ອນແຮ່ທາດໄລຫະແບບພື້ນເມືອງ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນກິດຈະການຮ່ອນແຮ່ທາດ ໄລຫະແບບພື້ນເມືອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 85 ແລະ ມາດຕາ 86 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ເຂົ້າໄປເຂດພື້ນທີ່ຮ່ອນແຮ່ ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຂາບແຮ່ທາດທີ່ຮ່ອນມາໄດ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການ;
4. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດໃນການກວດກາ ການຮ່ອນແຮ່ທາດ;
5. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 103 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສຳລັບການກໍ່ສ້າງ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໄລຫະສຳລັບການກໍ່ສ້າງ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ, ໂຮງງານ ແລະ ຕຶກອາຄານ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການປຸງແຕ່ງ, ການ ເຄື່ອນຍ້າຍ, ການວິໄຈ ແລະ ການເກັບມ້ຽນ ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ;
2. ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຂາບແຮ່ທາດ ຕາມການອະນຸຍາດ;
3. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການເຂົ້າໄປ ຫຼື ຜ່ານທີ່ດິນ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການ ຈັດຕັ້ງອື່ນ ໄປຫາເຂດສຳປະທານຂອງດິນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ມີການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ມີ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນ;
4. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດໃນການກວດກາວຽກ ງານຂຸດຄົ້ນ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຕາມຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ສະໜອງເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຕ່າງໆ ໃນການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະ ພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ດ້ານສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານ;
6. ປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ແຜນ ການປົດປ່ອຍແຮ່;
7. ເສຍຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນ, ຄ່າຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ, ພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ;
8. ປະກອບທຶນໃຫ້ແກ່ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການພັດທະນາຊຸມຊົນ, ການພັດທະນາຊັບ ພະຍາກອນມະນຸດ, ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ;
9. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນກະທົບຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດແຮ່ທາດ ເພື່ອປົກປ້ອງປະຊາຊົນໃນເຂດບໍ່ ແຮ່;

10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳງວດ ແລະ ປະຈຳປີ ລວມທັງບັນຊີການເງິນ ຕໍ່ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 104 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໂລຫະສຳລັບອຸດສາຫະກຳ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໂລຫະສຳລັບອຸດສາຫະກຳ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ, ໂຮງງານ ແລະ ຕົກອາຄານ, ການຊຸດຄົ້ນ, ການປຸງແຕ່ງ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການວິໄຈ ແລະ ການເກັບມ້ຽນ ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ;
2. ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຂາຍແຮ່ທາດ ຕາມການອະນຸຍາດ;
3. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການເຂົ້າໄປ ຫຼື ຜ່ານທີ່ດິນ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ໄປຫາເຂດສຳປະທານຂອງຕົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ມີການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ມີສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນ;
4. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດໃນການກວດກາວຽກງານຊຸດຄົ້ນ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຕາມຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ສະໜອງເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຕ່າງໆ ໃນການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ດ້ານສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານ;
6. ປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ແຜນການປົດບໍ່ແຮ່;
7. ເສຍຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນ, ຄ່າຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ, ພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ;
8. ປະກອບທຶນໃຫ້ແກ່ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການພັດທະນາຊຸມຊົນ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບບືນບຶງ;
9. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນກະທົບຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດແຮ່ທາດ ເພື່ອປົກປ້ອງປະຊາຊົນໃນເຂດບໍ່ແຮ່;
10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳງວດ ແລະ ປະຈຳປີ ລວມທັງບັນຊີການເງິນ ຕໍ່ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 105 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ການບໍລິການ

ທີ່ຕິດພັນກັບທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ການບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ການບໍລິການຕາມທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການບໍລິການຂອງຕົນ;
3. ເສຍພັນທະພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ X

ຮຸ້ນຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 106 (ປັບປຸງ) ການເຂົ້າຮຸ້ນຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານມີສິດເຂົ້າຖືຮຸ້ນ ໃນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຊາວຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບຮອງ ບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແລ້ວ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງສົ່ງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາເຂົ້າຖືຮຸ້ນ.

ການປະກອບ, ການຖອກຮຸ້ນຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ຫຼື ຕາມສັນຍາຮ່ວມທຶນ.

ມາດຕາ 107 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງກ່ຽວກັບການເຂົ້າຮຸ້ນຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ແຈ້ງຕອບການເຂົ້າ ຫຼື ປະຕິເສດການເຂົ້າຮຸ້ນຂອງຕົນຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນ ພາຍໃນເວລາ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຮອງບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີເຂົ້າຖືຮຸ້ນ ລັດຖະບານ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄົວແທນຂອງຕົນເຂົ້າຢູ່ໃນສະພາບໍລິຫານຂອງບໍລິສັດ.

ພາກທີ XI

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 108 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ທຳລາຍແຫຼ່ງແຮ່ດ້ວຍການບຸກລຸກ, ຂຸດຄົ້ນ, ຮ່ອນເອົາແຮ່ທາດ ຫຼື ດ້ວຍການກະທຳອື່ນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ຂຸດຄົ້ນ, ຊີ້ຂາຍ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ເກັບກູ້ແຮ່ທາດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຮ່ວມມືກັບຜູ້ລົງທຶນ, ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ໃນການລັກລອບຂຸດຄົ້ນເອົາແຮ່ທາດ, ບຸກລຸກທຳລາຍແຮ່ທາດ ຫຼື ບໍ່ແຮ່;
4. ປອມແປງເອກະສານ ແລະ ຕາປະທັບກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
5. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາຍຊຸ່ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
6. ຊຸກເຊື່ອງ, ທຳລາຍແຮ່ທາດ ຫຼື ຂາຍຕົວຢ່າງແຮ່ທາດຢ່າງຜິດກົດໝາຍ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 109 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທຶນຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດ ແລະ ຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ;
2. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງ ແລະ ຮັບສິນບົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ;
3. ໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງປະຊາຊົນ;
4. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານແຮ່ທາດ ທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍໃຫ້;
5. ເຜີຍແຜ່ຄວາມລັບຂອງລັດ ແລະ ຂອງລັດຖະການ ຫຼື ຄວາມລັບທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ວິຊາການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
6. ປອມແປງເອກະສານ ເຊັ່ນ ປອມແປງລາຍເຊັນ, ຕາປະທັບ, ບັນຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
7. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຫຼື ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງຕົນດໍາເນີນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະການດັ່ງກ່າວ;
8. ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ທຳລາຍ ເຂດຫຼັກໝາຍ, ເຂດສໍາປະທານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
9. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
10. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 110 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນ

ຫ້າມຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ, ເຂດທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ເຂດປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ;
2. ຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ ຫຼື ຊີ້ ຂາຍແຮ່ທາດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງນອກແຜນການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ, ດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດປຸ້ນອກເຂດອະນຸຍາດ;
4. ບຸກລຸກ, ທຳລາຍ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ແຫຼ່ງແຮ່ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
5. ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ທຳລາຍ ເຄື່ອງໝາຍເຂດອະນຸຍາດ;
6. ນຳເຂົ້າ ແຮງງານ, ພາຫະນະ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນການດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ຂຸດຄົ້ນ, ຊີ້ຂາຍ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ຂົນສົ່ງ ແຮ່ທາດປະເພດຫວງຫ້າມ;
8. ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ຂົນສົ່ງ ແຮ່ທາດເກີນນໍ້າໜັກ, ເກີນຈຳນວນ, ເກີນຂະໜາດ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບເອກະສານ;
9. ນຳເອົາໃບອະນຸຍາດຂອງຕົນໄປຄ້າປະກັນ ຫຼື ປະກອບຮຸ້ນ, ກູ້ປົມ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໂອນ, ມອບ, ຊອດຈຳ ຫຼື ຂາຍໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ;

10. ຊື້ຈ້າງ, ໃຫ້ສິນບິນແກ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່, ຊື້ຈ້າງປະຊາຊົນເພື່ອບຸກລຸກ, ຂຸດຄົ້ນ ຫຼື ຮ່ອນເອົາແຮ່ທາດດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ;
11. ທຳລາຍ, ສີ່ໂກງ, ປັກຍອກ ຫຼື ຂາຍຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ, ເກັບຕົວຢ່າງແຮ່ທາດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
12. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊ່ວຍນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ແລະ ປະຊາຊົນ;
13. ລາຍງານບໍ່ຖືກຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຫຼື ປອມແປງເອກະສານ ແລະ ຕາປະທັບກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
14. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ XII

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 111 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ອາດດຳເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ຄັ້ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ແກ່ຍ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍອີງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ;
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 112 ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ແກ່ຍ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ ຫຼື ໄກ່ແກ່ຍກັນ.

ມາດຕາ 113 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບແຮ່ທາດທາງດ້ານບໍລິຫານ ເປັນຕົ້ນ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ການບໍ່ເສຍພັນທະ ແລະ ຄ່າທຳນຽມຕາມກົດໝາຍ ແມ່ນອີງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນດຽວກັນ, ຖ້າຄູ່ກໍລະນີ ຫາກບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕົກລົງແກ້ໄຂນັ້ນແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວກໍມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການຂັ້ນເທິງຖັດ ນັ້ນເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 114 ການແກ້ໄຂໂດຍອີງການການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງເສດຖະກິດ ເນື່ອງຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 115 ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດຮ້ອງ
ຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 116 ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນ
ພາຍໃນກັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ
ກັບລັດຖະບານ ໃຫ້ນຳໃຊ້ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີ.

ພາກທີ XIII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 117 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດຝ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະ
ເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ
ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 118 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ຜົນຂະຫຍາຍແນວທາງໃຫ້
ກາຍເປັນແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດກ່ຽວກັບການຊອກຄົ້ນ, ການສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້
ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ການຊອກຄົ້ນ ແລະ ພັດທະນາບໍ່ແຮ່ ໄປຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ເພື່ອສະເໜີ
ຂຶ້ນເທິງພິຈາລະນາ;

2. ດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ, ຊອກຄົ້ນ, ວາງແຜນ ແລະ ຈັດສັນການຄຸ້ມ
ຄອງຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່;

4. ໂຄສະນາ ເຝີບແຜ່, ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໂດຍສະເພາະຂັ້ນຕອນການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ການຂຸດຄົ້ນ, ແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ສ້າງຕາໜ່າງສູນສະຖິຕິ-ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການຊອກຄົ້ນ ແລະ ສຳຫຼວດແຮ່ທາດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່;
6. ປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຕີລາຄາ ແລະ ຮັບຮອງປະລິມານສະສົມແຮ່ທາດ;
8. ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການປະມຸນ ເອົາສິດສຳປະທານບໍ່ແຮ່;
9. ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການ ເພື່ອສຶກສາ, ກວດວ່າ ແລະ ຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
10. ສະເໜີແຕ່ງຄະນະຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ;
11. ສົ່ງບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາເຂົ້າຖືຮຸ້ນ;
12. ຄົ້ນຄວ້າການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ ຈາກການດຳເນີນວຽກງານອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ພ້ອມທັງຕິດຕາມການປະຕິບັດພັນທະດັ່ງກ່າວຂອງຜູ້ລົງທຶນໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
13. ເຂົ້າຮ່ວມເຈລະຈາ ແລະ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາບໍ່ແຮ່ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
14. ອອກ ແລະ ຕໍ່ອາຍໃບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ໃບອະນຸຍາດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ, ສ້າງຕັ້ງໂຮງງານປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫຼອມແຮ່; ໃບຢັ້ງຢືນການຊື້-ຂາບ, ເຄື່ອນຍ້າຍແຮ່ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ;
15. ສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອສຶກສາ, ຕິດຕາມການປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
16. ພິຈາລະນາໄຈະ, ຖອນ ຫຼື ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດ ຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ໃບອະນຸຍາດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ, ສ້າງຕັ້ງໂຮງງານປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫຼອມແຮ່; ໃບຢັ້ງຢືນການຊື້-ຂາບ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍແຮ່ຂອງຜູ້ລົງທຶນທີ່ລະເມີດລະບຽບ, ກົດໝາຍ;
17. ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາໄຈະ ຫຼື ຍົກເລີກສັນຍາພັດທະນາບໍ່ແຮ່ທີ່ຜູ້ລົງທຶນລະເມີດ;
18. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ການຂຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ, ຫຼອມ ແລະ ການຊື້-ຂາບແຮ່;
19. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາການທໍລະນີສາດ ແລະ ແຮ່ທາດ, ທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນ;
20. ຢັ້ງຢືນທາງດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດສິ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດອອກໄປວິໄຈ ຕາມລະບຽບການ;

21. ຍິ່ງຢືນທາງດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກ ຫຼື ນຳເຂົ້າແຮ່ທາດ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນກົນຈັກ ຮັບໃຊ້ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່ ລວມທັງການອະນຸຍາດສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດເພື່ອຄັດເລືອກ ເຕັກໂນໂລຊີອອກແບບໂຮງງານ;

22. ອອກວາລະສານ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນກ່ຽວກັບເຂດຊອກ ຄົ້ນ, ສຳຫຼວດແຮ່ທາດ ແລະ ເຂດຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່;

23. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອປົກປັກ ຮັກສາ, ສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງກິດຈະການ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່;

24. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່;

25. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານແຮ່ທາດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ລັດຖະ ບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

26. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 119 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ແຈ້ງການ, ບົດແນະນຳ ແລະ ລະບຽບການຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ທີ່ຕິດພັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ພົວພັນກັບກິດຈະກຳກ່ຽວກັບແຮ່ທາດຕໍ່ສັງຄົມ;

3. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມກິດຈະການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ແລະ ຊຸດຄົ້ນທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ສະໜັບສະໜູນ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງທ້ອງຖານ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ຂຶ້ນເມືອງ;

4. ຄົ້ນຄວ້າປະກອບຄຳເຫັນທາງດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ ແລະ ບໍ່ແຮ່ແລ້ວ ສະເໜີໃຫ້ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ;

5. ອອກ ແລະ ຕໍ່ໃບອະນຸຍາດ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມມາດຕາ 86 ແລະ ມາດຕາ 92 ຂອງກົດໝາຍສະ ບັບນີ້;

6. ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາໂຈະ ຫຼື ລົບລ້າງການອອກອະນຸຍາດຕາມ ມາດຕາ 86 ແລະ ມາດຕາ 92 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

7. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມ ຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກ່ຽວກັບກິດຈະການແຮ່ທາດ;

8. ຍິ່ງຢືນການປະຕິບັດວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະການແຮ່ທາດ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;

9. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ຕິດພັນກັບອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານແຮ່ທາດ ຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 120 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ, ແຜນການ, ໂຄງການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ແຈ້ງການ ແລະ ບົດແນະນຳທີ່ຕິດພັນກັບກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ທີ່ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຂັ້ນແຂວງອອກໃຫ້;
2. ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ພົວພັນກັບກິດຈະການແຮ່ທາດໃນເຂດພື້ນທີ່ຂອງຕົນ;
3. ປະສານສົມທົບ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
4. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການປະຕິບັດວຽກງານແຮ່ທາດໃຫ້ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
5. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 121 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາປຶ້ງຢືນບົດປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ອອກໜັງສືຮັບຮອງບົດລາຍງານຜົນການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດຈາກກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
3. ພິຈາລະນາ ອອກໃບປຶ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບຮອງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ພ້ອມທັງໃບຮັບຮອງກ່ຽວກັບພັນທະທາງຄ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
4. ພິຈາລະນາປຶ້ງຢືນ ແຜນບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ອນການຮັບຮອງແຜນການບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປົດບໍ່ແຮ່;
5. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຂອງໂຄງການນັບຕັ້ງແຕ່ໄລຍະສຳຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນ, ບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປົດບໍ່ແຮ່;

6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 122 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ
ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະ
ແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2 ການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 123 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ

ອົງການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍ
ນອກ.

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ
ໄວ້ໃນມາດຕາ 117 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດ
ແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຕາມພາລະບົດບາດ
ຂອງຕົນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 124 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
2. ການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ
3. ການປະຕິບັດກຳນົດເວລາ ແລະ ແຜນວຽກຂອງກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
4. ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ແລະ ການຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນການດຳເນີນ
ວຽກງານກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
5. ການຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່
ທາດ ລວມທັງການກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເນື່ອງຈາກຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາຍ ແລະ ຊັບສິນ
ຂອງປະຊາຊົນ ໃນໄລຍະດຳເນີນວຽກງານແຮ່ທາດ;
7. ລະບົບການເງິນ, ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ.

ມາດຕາ 125 (ບັບປຸງ) ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອນໄຫວລາດຕະເວນ ແລະ ກວດກາຕາມເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ສະຖານທີ່ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
2. ຮັບ, ບັນທຶກການແຈ້ງຄວາມ, ທວງເອົາ ແລະ ກວດກາເອກະສານທີ່ເຫັນວ່າມີການລະເມີດກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
3. ພົວພັນ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ;
4. ດຳເນີນການກວດກາຕາມເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 124 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ທີ່ຕົນສັງກັດຢູ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 126 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໝ້ອຍ ສອງ ຄັ້ງຕໍ່ປີ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດກາເມື່ອຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ຮູ້ລ່ວງໜ້າຢ່າງໝ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍການກວດກາດ້ານເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

ພາກທີ XIV

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 127 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດຢ່າງມີ

ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບ, ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 128 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ມາດຕະການທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ຫົກ.

ມາດຕາ 129 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃນສະຖານເບົາ ຫຼື ເປັນຄັ້ງທໍາອິດ ເຊັ່ນ ລາຍງານກ່ຽວກັບທຸລະກິດແຮ່ທາດບໍ່ຖືກຕາມກຳນົດເວລາ, ປະຕິບັດວຽກງານຊັກຊ້າ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມແຜນ ການເຕີກນຶກ, ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດແບບຫັດຖະກຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຊຶ່ງກໍຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າຕໍ່າ ກວ່າ ໜຶ່ງລ້ານ ກີບ ແຕ່ມີຄວາມຈິງໃຈ ລາຍງານກໍຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 130 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ທີ່ມີລັກສະນະເບົາ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າແຕ່ ໜຶ່ງລ້ານ ກີບ ລົງມາ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຫຼື ບຸກຄົນຈາກຄວາມ ຜິດຂອງຕົນ ກໍຈະຖືກລົງວິໄນຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຽນ, ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ໂດຍບັນທຶກໄວ້ໃນສໍານວນເອກະສານຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
2. ໄຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;
3. ປົດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບຜິດຊອບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງຕໍ່າກວ່າເກົ່າ;
4. ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ຖືກລົງວິໄນ ຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນດື່ມໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປ່າງດິບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 131 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍຄວາມ ເສຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກວ່າ ໜຶ່ງລ້ານ ກີບ ກໍ ຈະຖືກປັບໃໝເທົ່າຕົວຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍຂອງແຮ່ທາດ, ແຮ່ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ແລະ ສຳເລັດຮູບຕາມລາຄາທ້ອງ ຕະຫຼາດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດເປັນຄັ້ງທີສອງ ຫຼື ເປັນອາຈິນກໍຈະຖືກປັບໃໝ ສອງເທົ່າ ຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍ ຫາຍຂອງແຮ່ທາດ, ແຮ່ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ແລະ ສຳເລັດຮູບຕາມລາຄາທ້ອງຕະຫຼາດ.

ມາດຕາ 132 ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ ຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 133 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ເຊັ່ນ ການປອມແປງໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ, ການທຳລາຍແຫຼ່ງແຮ່, ການລັກລອບຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ, ການບໍ່ປະ ຕິບັດມາດຕະການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງພາໃຫ້ມີການບາດເຈັບສາຫັດ ຫຼື ເສຍຊີວິດ, ຮັບສິນບິນ, ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ, ປອມແປງເອກະສານກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນຈາກການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ກໍຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ ພ້ອມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 134 ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກຖືກມາດຕະການທາງອາຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 133 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລ້ວ ຜູ້ກະທຳຜິດ ຍັງຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການໂທດເພີ່ມ ເຊັ່ນ ການໂຈະການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ, ການຖອນໃບອະນຸຍາດ, ການຮີບຊັບ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ພົວພັນກັບການກະທຳຜິດເປັນຂອງລັດ.

ພາກທີ XV
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 135 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 136 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳ ວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011.

ຜູ້ລົງທຶນ, ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ສະບັບເກົ່າ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ ກ່ອນໜ້ານີ້ ແມ່ນ ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ຈົນກວ່າຈະສິ້ນສຸດສັນຍາ.

ຜູ້ລົງທຶນ, ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ວິສາຫະກິດ ຫາກມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການຮັບນະໂຍບາຍ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍ່ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ ວັນ ຈາກນັ້ນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ສະເໜີປະຕິບັດ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

